Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 392
Marți 28 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Noi propuneri de candidați ai F. D. P.

PENTRU RECOLTA VIITOARE

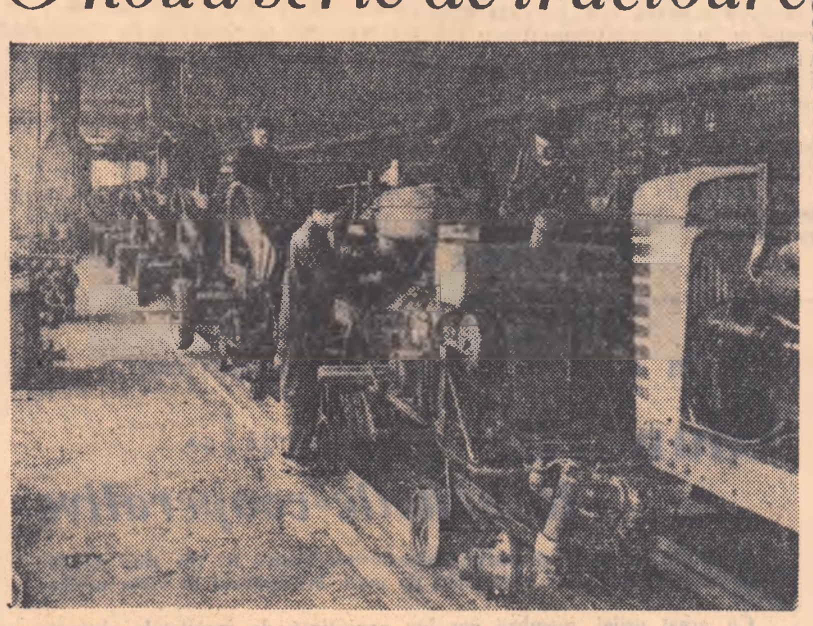
LUCRĂRI CE NU TREBUIE NEGLIJATE

Cu toate că în ultimele zile vremea s-a menținut în general umedă aproape în întreaga țară, unele gospodării agricole de stat, cooperatiste și individuale din regiunile Autonomă Maghiară, Timișoara și Oradea au izbutit printr-o bună organizare a muncii să continue arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară, desțelenirea și desfundările.

O lucrare de sezon care în acest interval s-a desfășurat într-un ritm cu totul necorespunzător este stropitul de iarnă al pomilor roditori. Sînt regiuni cu sector pomicol dezvoltat ca, de pildă, Cluj și Pitești unde lucrarea a fost executată în proporție de numai 1,5 și respectiv 1,7 la sută. Din datele comunicate Ministerului Agriculturii și Silviculturii de regiunea Baia Mare reiese că aici nu s-a stropit pînă în prezent nici măcar un singur pom fructifer.

Pînă la începerea muncilor agricole de primăvară a mai rămas puțin timp. Pentru a înlătura aglomerarea lucrărilor din această campanie este necesar să se folosească de acum înainte fiecare ceas prielnic de lucru în cîmp. În zilele cînd se poate circula mai ușor pe drumuri să se intensifice căratul gunoiului de grajd și depozitatul lui la marginea ogoarelor. De asemenea trebuie grăbit stropitul pomilor roditori în regiunile și raioanele rămase în urmă cu această lucrare. Tot acum în perioada de iarnă este bine să se continue și treieratul trifoilenelor, acțiune de mare importanță pentru întărirea bazei furajere.

O nouă serie de tractoare

Pe baza introducerii tehnicii noi, a folosirii mai raționale și a lărgirii suprafețelor de producție în sectoarele mai solicitate, producția globală va crește în acest an la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" cu 25 la sută. Printre altele se vor produce în 1958 cu 1000 tractoare mai mult și se va continua modernizarea tractorului pentru a ține pas cu tehnica mondială.

In fotografie: echipa condusă de tov. Traian Roseti lucrează pe banda rulantă la montajul unei noi serii de tractoare.

IN SECTORUL legumicol

● Pentru anul acesta, gospodăriile agricole de stat din cadrul trustului G.A.S. de aprovizionare a Capitalei și-au asigurat din producția proprie 80 la sută din necesarul de semințe de roșii, ardei, vinete și castraveți.

● Odată cu primele zile ale lunii ianuarie, la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni a început recoltatul roșiilor. Este vorba de producția obținută de la roșiile semănate în sera gospodăriei anul trecut în luna august.

● Incepînd cu anul acesta, Agrosem-ul va produce semințe de legume în unitățile proprii, pe o suprafață de 1.200 de hectare.

Recondiționarea pieselor ASIGURĂ SUCCESUL REPARAȚIILOR

Deficiențe în ce privește aprovizionarea cu piese și materiale necesare reparațiilor continuă să existe și în iarna aceasta. Ce trebuie făcut însă? Să așteptăm numai piese noi, iar dacă nu le găsim, să dăm din umeri? Ce face, de pildă, un centru mecanic unde S.M.T.-urile au trimis pentru executarea reparațiilor zeci și zeci de tractoare?

— Noi, mi-a spus zilele trecute tov. Victor Sîrbu, directorul centrului mecanic Otopeni, am terminat de reparat 70 din cele 95 de tractoare planificate. Firește că și de data aceasta ne-am izbit de lipsa unor repere importante. Cum am rezolvat însă această problemă? Ne-am adresat tuturor mecanicilor, ajustorilor, strungarilor, cerîndu-le să recondiționeze cît mai multe piese. În prezent, în atelierele centrului nostru mecanic se recondiționează nu numai piese necesare reparațiilor ce ne revin prin planul de producție, ci și pentru alte centre mecanice din țară. Cîteva exemple vor putea fi destul de concludente. Un ventil nou pentru pompa de injecție costă 61,70 lei; manopera unui ventil recondiționat costă însă numai 15 lei; un element nou costă 94,65 lei; unul recondiționat numai 35 lei etc. Calculînd costul recondiționărilor la piesele recondiționate în ultimele două luni rezultă că am obținut o economie de 72.293 lei. Și aceasta numai la cîteva repere...

Am mai aflat că numeroși mecanici — în frunte cu tov. Cireșeanu Grigore — au făcut o serie de dispozitive cu ajutorul cărora în procesul de recondiționare a pieselor se reduce timpul de lucru în medie cu 75 la sută, obținîndu-se și mari economii de materiale. Așa e, de pildă, forjarul Anton C-tin, lăcătușul Butcaru Ion, de la secția anexe, rectificatorul de arbori motor Barbu Filip, sudorul Canarov Ion, strungarii Dumitru Gh., Soare Ion și Costache Florea.

Mi-a atras atenția în mod deosebit munca mecanicului Buduchi Eugen, care a recondiționat 200 de carburatoare de tractor K.D. 35, folosind pur și simplu deșeuri. Cu o migală și dexteritate de ceasornicar, el își fabrică singur diferitele piulițe, palete de deschidere și alte mici repere necesare carburatorului, dovedind o înaltă măiestrie și o vie dorință de a ajuta ca planul de reparații să fie terminat la timp.

Plecînd de la centrul mecanic Otopeni, m-am întrebat așadar: exemplul colectivului de muncă de aici nu poate fi urmat de toate centrele mecanice și S.M.T.-urile din țara noastră?

ION DRINCU

Insemnări dintr-o gospodărie agricolă de stat

Luna ianuarie l-a găsit pe harnicii muncitori ai gospodăriei „Tudor Vladimirescu"-Tg. Jiu intr-un freamăt neobișnuit. Muncitorii și mecanizatorii își înzecesc eforturile pentru a termina grabnic reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole, pentru construirea paturilor calde (răsadnițelor). Să petrecem cîteva momente în atelierul mecanic. Sub îndrumarea șefului de atelier Mihai Glazov, tractoriștii și mecanicii atelierului de la secția Bălești trebăluiesc de zor. Chei, pile, clești, șuruburi, piese mari și mici zăngănesc în mîini harnice și pricepute.

— Prin buna organizare a muncii trebuie să terminăm reparațiile pînă la 15 februarie. Acesta este unul din obiectivele întrecerii socialiste în gospodăria noastră; și noi luptăm ca angajamentele să devină fapte împlinite, îmi spune cu mîndrie șeful atelierului mecanic.

Munca avîntată a mecanizatorilor de la gospodăria de stat „Tudor Vladimirescu"-Tg. Jiu a făcut ca pînă la data de 10 ianuarie să se execute reparația unui mare număr de tractoare, mașini agricole și alt utilaj.

Cale de 4 km depărtare de atelierul mecanic, pe drumul ce se înșiruie din Bălești spre Tr. Severin, la marginea comunei Cornești se găsește secția legumicolă a gospodăriei. Locul destinat producerii răsadurilor de legume este ocupat de mari grămezi de gunoi de grajd din care ies aburi calzi, precum și de materialele necesare răsadnițelor (tocuri de lemn și geamuri). De aici vor pleca mii de răsaduri pentru cele 30 hectare planificate a fi însămînțate cu legume anul acesta. Legumicultorii de la gospodăria de stat „Tudor Vladimirescu"-Tg. Jiu, au pregătit pînă acum 1.200 m. p. răsaduri (tocuri și geamuri) precum și sămînța de roșii, ardei, salată, vinete, varză timpurie necesară. In cîmp, pe cele 30 ha teren legumicol s-au transportat 60 tone bălegar.

In carnetul tovarășului Ilie Ion, brigadierul legumicol, sînt notate toate rezultatele obținute în munca de pînă acum. Ele sînt și primele realizări ale colectivului de muncă de la secția legumicolă a gospodăriei de stat „Tudor Vladimirescu"-Tg. Jiu, în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

I. SBIRCIOG
corespondent

Fruntași în combaterea eroziunii solului

În cadrul Direcției generale a organizării teritoriului agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a ținut timp de 2 zile o consfătuire la care s-a discutat planul de producție al unităților D.G.O.T.A. privind măsurile de protecție a solului împotriva eroziunii.

Cu acest prilej au fost analizate rezultatele obținute pînă în prezent în acțiunea de valorificare a terenurilor slab productive și neproductive, trasîndu-se totodată sarcini de viitor.

Centrelor de combatere a eroziunii solului de la Constanța și din comuna Albeni, regiunea Ploești, care au realizat economii în valoare de 726.449 lei, li s-a decernat steagul de unități fruntașe în muncă. A mai primit steagul de unitate fruntașă în muncă pepiniera agrosilvică de stat Baldovinești-Brăila, care a produs peste plan 5.300.000 puieți, depășind astfel planul cu peste 100 la sută și reducînd în același timp prețul de cost.

Ing. OVIDIU IONESCU

La 26 ianuarie a.c. în sala Bibliotecii Institutului de Cercetări Horti-viticole București-Băneasa, a început primul concurs republican de vinuri. În primele două zile au fost degustate peste 140 de probe din cele 340 trimise.

Cel mai mare punctaj a fost obținut pînă acum de probele cu nr. 68, 70, 78, 99 și 100. Ce probe vor obține diplome și medalii și ale cui sînt vom vedea abia la sfîrșitul concursului.

În fotografie: un aspect din timpul degustării.

CANDIDAȚII POPORULUI — Un tînăr destoinic

Cu toată tinerețea pe care i-o trădează chipul, Ion Chiriță, țăran întovărășit, se arată a fi, de cum ai prilejul să stai de vorbă cu dînsul, un bărbat energic, hotărît, cu mult spirit de inițiativă, un om pe care te poți bizui.

Însușirile acestea ies cu prisosință la iveală în activitatea pe care o desfășoară Ion Chiriță zi de zi ca președinte al sfatului popular al comunei Băneasa din raionul Giurgiu. Activ, dornic de muncă, cunoscînd îndeaproape problemele comunei sale, trebuințele consătenilor săi și străduindu-se cu toată tragerea de inimă să le împlinească pe cît îi stă în putere, Ion Chiriță se dovedește a fi la înălțimea sarcinii pe care a fost chemat s-o îndeplinească.

Ion Chiriță, așa cum o mărturisesc faptele, a știut să muncească cu aceeași rîvnă și în organizația de tineret a comunei, și atunci cînd a lucrat la stațiunea de mașini și tractoare, ori cînd a fost secretar al organizației de partid din comună, ca și pînă în vremea din urmă, cînd a condus ca președinte cooperativa de consum din Băneasa.

Ni s-a părut cu totul firesc, de aceea, să-l auzim rostit numele atunci cînd locuitorii comunei Băneasa s-au întrunit la căminul cultural din comună ca să-și propună candidații în alegerile pentru organele locale ale puterii de stat.

— Din împuternicirea unităților socialiste și a organizațiilor obștești din comuna Băneasa, — a spus la această adunare populară tovarășul Dinu Marin, directorul S.M.T. Băneasa, — propun drept candidat al Frontului Democrației Populare în circumscripția electorală raională nr. 36 pe tovarășul Ion Chiriță. Făcînd această propunere, tov. Dinu Marin a arătat că Ion Chiriță, fiu de țăran sărac, băștinaș din Băneasa, este un om muncitor și cinstit, demn de încrederea consătenilor săi.

Propunerea a fost deîndată sprijinită de tov. Marin Preda, președintele întovărășirii agricole „Dunărea" din comuna Băneasa. În cîteva cuvinte, rostite din toată inima, tov. Marin Preda a arătat cu multă convingere că sprijină întrutotul această propunere, deoarece candidatul propus este un fiu devotat al poporului muncitor, un bun activist, un om de cinste, cu o mare putere de muncă.

Luînd cuvîntul, tov. Dobre Iscru, președintele întovărășirii agricole „Agricultura nouă", a sprijinit și el candidatura propusă. El a adus la cunoștința adunării cu acest prilej că în cinstea alegerilor de deputați de la 2 martie membrii întovărășirii „Agricultura nouă" au hotărît să aducă în întovărășire alte 12 hectare de pămînt.

Ca o întărire a celor spuse de vorbitorii de mai înainte, tov. Titus Tichie, secretar al comitetului raional P.M.R. Giurgiu, a subliniat însușirile de care a dat dovadă pînă în prezent candidatul propus și a declarat de asemenea că sprijină această candidatură.

Pusă la vot, propunerea a fost aprobată în unanimitate.

În felul acesta locuitorii comunei Băneasa au arătat că au acordat toată încrederea lor candidatului Ion Chiriță, care va ști fără îndoială să muncească de acum înainte cu îndoită putere și cu neistovită tragere de inimă pentru ridicarea nivelului material și cultural al satului său.

ION BUNESCU

PREGATIRI pentru ALEGERI

În vederea alegerilor de la 2 martie, în satul Ponor, raionul Aiud, a fost organizată Casa alegătorului nr. 1, care a fost dotată cu toate cele necesare pentru a putea funcționa în bune condițiuni. Colectivul de muncă de la Casa alegătorului desfășoară o activitate susținută pentru pregătirea alegerilor de deputați.

În sat s-au organizat de asemenea mai multe puncte de agitație. Agitatorii din cadrul organizației de partid din Ponor sînt zilnic pe teren, în mijlocul alegătorilor.

IOSIF BARB
corespondent

—o—

Își propun candidații

In raionul Adjud au loc zilnic adunări entuziaste în care sînt propuși candidații F.D.P. pentru alegerile de la 2 martie. La aceste adunări au participat peste 17.000 alegători care au făcut propuneri importante.

De pildă, alegătorii s-au angajat să realizeze prin muncă obștească două poduri în comuna Căiuți, să pună stîlpi pentru electrificarea comunei Păunești, să amenajeze uliți și poduri în comuna Homocea, să execute un dig pentru canalizarea comunei Valea Seacă.

IOAN GHEORGHIU
corespondent

ÎNTR-O SECȚIE a I.C.A.R.-ului

Pe zi ce trece, munca cercetătorilor din agricultură devine tot mai complexă, îmbrățișînd sectoare de activitate cît mai diferite.

In clișeu: într-una din secțiile I.C.A.R.-București, tehnicianele Petruța Miru și Irina Mărgărit determinînd compoziția chimică a unui soi de grîu raionat.

CONSTRUCȚIILE ȘI ȘEPTELUL

ANCHETA noastră

Directivele celui de al doilea plan cincinal prevăd ca pînă la sfîrșitul anului 1960 șeptelul din țara noastră să ajungă la 5 milioane bovine, 6 milioane de porci și 12,5 milioane de oi. In asemenea situație e limpede ce rol important au construcțiile necesare adăpostirii acestor efective în condiții bune, dar și cît mai economicoase, astfel incît amortismentele anuale să nu aibă o pondere prea mare asupra prețului de cost al produselor. Se pune deci întrebarea: construim adăposturi tip, pretențioase, care necesită investiții mari și timp, și cazează numai parțial efectivul, sau mergem pe linia acceptării unor soluții simple, operative și ieftine, care adăpostesc însă întreg efectivul?

Dacă am continua să construim numai după proiectele tip existente, pentru cele 5 milioane bovine și 6 milioane porcine ne-ar trebui cel puțin 10.000 de grajduri. Este adevărat că o parte din acestea le avem în gospodăriile agricole de stat și în cele colective care au un puternic sector zootehnic. Totuși, să presupunem, 5.000 vor trebui să fie construite în anii aceștia. Or, se știe că pentru un grajd tip de 100 animale mari este nevoie de cca. 100.000 cărămizi. Revine așadar un necesar de 500.000.000 cărămizi, care la posibilitățile actuale de livrare ale fabricilor respective către agricultură ar necesita un termen de aprovizionare prea mare. Intrebuințînd însă materiale produse local, cum ar fi cărămida, piatra, stuful, produsele secundare ale agriculturii (paie, coceni) balotate, chirpiciul, tuful calcaros, materialele lutoase etc. problema adăpostirii animalelor ar putea fi rezolvată în cîțiva ani.

Nu se îndoiește nimeni că zidăria din cărămidă presată sau arsă este superioară celei realizate cu materialele locale. Ritmul viu în care se dezvoltă agricultura țării noastre însă ne obligă să recurgem la soluțiile cele mai operative. In această privință avem multe exemple pozitive. La gospodăria de stat Răcăjdia din regiunea Timișoara, bunăoară, folosindu-se tuful calcaros, s-a construit un grajd pentru 65 de vaci care a costat numai 80.000 lei, adică 1.230 lei de fiecare vacă adăpostită. Trebuie remarcat faptul că acest grajd s-a construit repede, este ușor de întreținut și oferă condiții foarte bune pentru îngrijirea animalelor.

Problema executării rapide a unor construcții necesare adăpostirii animalelor se ridică foarte acut în special în fața unităților agricole cooperatiste nou înființate. De aceea, credem că este necesar ca aceste unități să meargă pe linia executării unor construcții gospodărești (grajduri, saivane etc.) folosind la maximum materialele fabricate local. Avantajul unor asemenea construcții nu constă numai în faptul că pot fi date în folosință într-un termen foarte scurt, ci și în rentabilitatea lor. Se știe că un grajd cu o capacitate de 50 vaci, cu fundație de beton și pereți de cărămidă, costă aproximativ 220.000 lei. Dacă presupunem că termenul de rambursare al creditului este de 15 ani, rezultă că anual vom

Arh. DOREL DEFOUR
din M.A.S.
și GH. LEU

CONTINUARE în PAG a 4-a

Așa devin ei MECANICI

Coborîsem în halta Valea Roșie, cu gînd să merg la gospodăria colectivă. Trenul plecase spre Oltenița. Pe mine însă mă țintuise locului o priveliște oarecum neobișnuită; un băiat cam la 13—14 ani fusese înconjurat de alți șase-șapte. Aceștia îl tot suceau să-l vadă mai bine, asaltîndu-l cu întrebări. Școlarul — căci era vorba de un școlar, — purta un palton albastru-închis, șapcă nouă cu tresă galbenă și bocanci, de asemenea, noi.

Cum aveam același drum, intrai în vorbă cu unul dintre băieții ce rămăseseră mai în urmă, un vlăjgan slab, cu ochii ca de viezure.

— Asta-i alde Dumitru Marin, mă lămuri însoțitorul meu. Acu' a venit în vacanță și-cică o să stea pînă la 13 ianuarie. Mai e cu el încă unul, Tosiu Marin. Anu' ăsta iese mecanic. La toamnă mă duc și eu la școala de mecanici agricoli de la Oltenița, unde e el. Intru bursier. Ați văzut ce mai țoale are? Așa poartă de trei ani. Pe gratis le poartă. Tot ce trebuie le dă acolo pe gratis. Numai ei să învețe...

Zilele trecute, am nimerit tocmai la școala de care-mi vorbise lunganul din halta Vale Roșie. Zăpada pudrase trotuarele, iar în crengile uscate ale teilor de pe strada principală a orașului se aninaseră minunate arabescuri de chiciură.

Am intrat pe un gang și o clipă m-au năpădit amintirile. Cîți ani să fie de-atunci? Aci fusese cu vreo două decenii în urmă o altă școală pe firma căreia la poartă era adăugat: „de arte și meserii". Meserie știu bine să fi învățat aici vreun copil care a urmat școala. Cît despre arte...? Singura ce se „preda" era poate bătaia la tălpi cu frînghia udă. Specialist era însuși directorul școlii, un om gras ca un poloboc, mărunțel și cu fața cum e coaja racului fiert. De multe ori pe atunci, noi, cei de la liceu — cărora ni se repartizaseră aci cîteva clase — îi surprindeam pe elevi în timpul „mesei": desfăceau cîte o basma în cîte un ungher al unui șopron, dărăpănat — atelierul — scoteau mămăligă și ceapă și mîncau tăcuți și gînditori. Auzisem că prin paturi se zbenguiau noaptea și păduchii...

Acum?...

O clipă am voit să intru într-o încăpere pe ușa căreia scria: cancelaria profesorilor. Zgomotele unui tractor ce răzbătea din curte m-au făcut însă să mă răzgîndesc. Am ieșit tiptil călcînd pe pardoseala vopsită și ceruită. Trecînd pe lîngă tractorul ce fusese pus în funcțiune, am intrat la atelierele de peste drum.

O primă încăpere cu numeroase bancuri de lucru. Elevii din anul I, resfirați ici-colo lîngă menghine, își văd liniștiți de treabă, la ora de lăcătușerie. E atît de cald, încît unii și-au lepădat vestonul și lucrează în cămașă. Cîțiva pilesc. Alții taie niște balot. Unii nituiesc. Fiecare privește la lucrul pe care-l execută parcă nițel încruntat, nerăbdător să știe din gura maistrului că n-a greșit nimic.

Observ că lîngă fiecare menghină se află cîte un caiet. În el, elevii își trec operațiile executate. În fund, o tablă neagră pe care sînt desenate schițele compasului de grosime pe care băieții tocmai îl execută.

Maistrul Pavel Ștefan îmi explică mîndru că elevii de aci din anul întîi împărțiți în 2 grupe se dovedesc nu numai sîrguincioși, dar și talentați. Ca dovadă, îmi arată o vitrină plină de piulițe hexagonale, felurite clești, compasuri de trasat și șuruburi de diferite dimensiuni.

Un prichindel cu părul bălai s-a apropiat de noi cu o pilă în mînă.

— Ista-i șel mai harnic, îi imită vorba maistrul. Amu, el îi gata! Nu-i așa, Cojocaru?

— Așa-i, face băiatul.

Aflu că a venit aci la școala de mecanici agricoli pentru gospodării de stat, tocmai din regiunea Suceava, din satul Frătăuții Vechi. Cum a dibuit el școala asta? Așa, din auzite. Vorba e că din cei 64 de elevi din primul an el s-a dovedit pînă acum fruntaș...

Ies afară din ateliere. A fost pus în funcțiune și cel de al doilea tractor K.D. al școlii. Acum, un grup de elevi din anul al 3-lea roiește în jurul lor. Intr-o remiză, mai sînt încă două tractoare I.A.R. bune. Alte 4 sînt uzate și folosite numai ca „material didactic".

— Ni s-au repartizat multe alte mașini agricole — secerători, batoze, semănători, — îmi spune tova.

AL. RAICU

CONTINUARE în PAG a 2-a

Săgeți

Din cauza lipsei de piese de schimb, la S.M.T. Poiana Mare, raionul Calafat, reparațiile mașinilor agricole sînt mult rămase în urmă.

Doar așa, pe cît se pare,
Fără nici o supărare
Piesele solicitate
Vor fi just... repartizate.

Desen de NIC. NICOLAESCU

La ora de matematici e nevoie uneori şi de sprijinul profesoarei

Un aspect de la Şcoala elementară din comuna Lunguleţ, raionul Răcari.
In fotografie: profesoara Ioana Neagu printre elevii săi în timpul unei ore.

Pregătim cadre noi de pomicultori

Pentru punerea în valoare a posibilităţilor mari care există în regiunea noastră în ceea ce priveşte dezvoltarea pomiculturii, în anul 1948 au fost înfiinţate o şcoală hortiviticolă şi o staţiune pomicolă aparţinînd Institutului de cercetări agronomice. Prima a fost transformată în toamna anului 1955, prin reprofilarea învăţămîntului tehnic, în şcoala profesională de pomicultură, fapt deosebit de important pentru pregătirea cadrelor de specialişti necesari acestui sector.

Pentru practica elevilor şcoala noastră dispune de o fermă didactică în care sînt dezvoltate principalele ramuri de producţie agricolă. Astfel, ferma are o livadă de 30 de ha. din care 8 ha. plantaţie tînără ce cuprinde un bogat sortiment de pomi fructiferi — specii şi soiuri — unde elevii au posibilitatea să execute toate lucrările de sezon. In afară de aceasta, mai există o pepinieră pomicolă, o grădină de legume, vie pe rod, precum şi diferite culturi de cîmp şi furajere. Ferma dispune de asemenea de un însemnat sector zootehnic.

Un mare interes îl prezintă cîmpurile experimentale şi demonstrative conduse de profesorii şcolii, unde elevii pot urmări şi verifica rezultatele experienţelor. Astfel, în sectorul pomicol se fac hibridări la pomi fructiferi, pentru obţinerea de soiuri superioare potrivite regiunii noastre. Aceste lucrări sînt conduse de inginerul Coman Dragomir, directorul şcolii. In cîmpul experimental legumicol au fost stabilite metodele agrotehnice cele mai indicate pentru obţinerea de producţii mărite şi sigure la roşii şi cucurbitacee, în condiţiile regiunii noastre. Rezultate frumoase au fost obţinute şi în ceea ce priveşte zonarea soiurilor de legume. Experienţe reuşite se fac de asemenea şi în sectorul viticol.

Prof. C-TIN PODANI
Şcoala profesională de pomicultură Bistriţa, regiunea Cluj

Biblioteca Institutului de cercetări agronomice

De nouăzeci şi nouă de ori dintr-o sută lucrurile se petrec cam aşa: intri cu paşi vătuiţi în încăperea largă, luminoasă, ceri o fişă, o completezi în grabă cu titlul cărţii dorite şi aştepţi. Cîteva minute după aceea, cu volumul respectiv în mînă te aşezi în faţa unei mese, — alături de un alt cititor ca şi tine — nerăbdător să răsfoieşti paginile tipărite.

Cîţi dintre cei care frecventează biblioteca I.C.A.R. — cercetători, studenţi, specialişti — s-au întrebat însă vreodată ce se află dincolo de uşile sălii de lectură? Cîţi dintre cei ce-şi pierd răbdarea cînd adusul unui volum durează mai mult de cîteva minute s-au întrebat cum se descurcă oare bibliotecarii prin labirintul rafturilor înţesate cu zeci de mii de volume?

Acestor întrebări, ca şi multor altora, le-am aflat răspuns atunci cînd am intrat în... hai să-i zicem „culisele" celei mai mari biblioteci agrobiologice din ţara noastră.

Cîţiva salariaţi numai, în frunte cu bibliotecarul şef, inginerul Cristian Roske, sînt „stăpînii" acestei împărăţii tăcute a cărţilor. E o muncă deloc uşoară, dacă ne gîndim că lungimea totală a rafturilor din bibliotecă trece de doi kilometri, că fondul de publicaţii este de 37.500 titluri de cărţi şi broşuri (75.000 volume), 3.400 titluri de publicaţii periodice şi 1.500 titluri de traduceri dactilografiate. La acestea se adaugă peste 25.000 volume din bibliotecile secţiunilor, 15.000 cărţi din bibliotecile staţiunilor I.C.A.R. şi peste 30.000 de publicaţii vechi I.C.A.R. pentru schimb. In total, fondul de publicaţii al bibliotecii I.C.A.R. se ridică la peste 150.000 de volume, cifră — trebuie s-o recunoaşteţi — destul de impresionantă.

Fiind o bibliotecă de strictă specialitate, cărţile cu caracter agricol însumează peste 72 la sută din totalul fondului de publicaţii. Din rest, 2.000 de titluri privesc finanţele publice şi statistica, 1.500 istoria, geografia, matematica, astronomia etc.

Pentru fiecare carte în parte se întocmeşte — în afară de fişa alfabetică pe autor — şi o fişă „sistematică". Aceste fişe aşezate pe baza sistemului internaţional de clasificare zecimală dau posibilitatea găsirii în cel mult zece minute a oricărui material de specialitate cerut pentru consultare.

Colectivul bibliotecii scoate buletine bibliografice lunare şi trimestriale, publicaţii de specialitate şi o gazetă de perete „Documentarea agricolă". Cu ajutorul lor se aduce la cunoştinţa cititorilor cele mai noi lucrări sosite în intervalul respectiv la bibliotecă.

Deosebit de cărţi, biblioteca I.C.A.R. primeşte un număr de peste 700 periodice din toată lumea. Datorită relaţiilor institutului cu peste 600 de instituţii similare din 79 de ţări, zilnic sosesc zeci de cărţi şi reviste şi publicaţii de specialitate din Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, din S.U.A. şi Italia, din Japonia, Mexic etc. Este de altminteri semnificativ faptul că din cele 29.700 publicaţii consultate de cei 5.200 cititori ai bibliotecii în anul 1957, peste 24.000 au fost periodice.

Intr-unul din cele cinci depozite, se află — conservate cu multă grijă — exemplarele rare de cărţi şi publicaţii de specialitate romîneşti şi străine. Ingălbenite de scurgerea anilor stau laolaltă colecţiile „Revista pădurilor" din 1881, „Foaia sătească a Prinţipatului Moldaviei" pe anii 1842—1851, „Gazeta sătenului" din 1884, „Cultivatorul", organ al cercului agricol (1885), „Cîmpul" organul Societăţii Agronomice, „Journal d'agriculture practique" din 1853 şi pînă la 1938, cîteva din lucrările lui Ion Ionescu de la Brad tipărite între anii 1866—1869 etc.

★

Se înţelege că dincolo de uşile sălii de lectură activitatea este mult mai bogată, mult mai complexă, mult mai istovitoare aş spune, decît aşa cum a fost redată în rîndurile de mai sus.

Dacă însă de acum înainte cei care vor trece pragul bibliotecii se vor gîndi măcar o clipă cu recunoştinţă la munca anonimă a colectivului de aci, daţi-mi voie să socot că mi-am făcut datoria.

S. LEONARD

IN SPRIJINUL INCHEIERII NOULUI CONTRACT COLECTIV

Zilele trecute, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, împreună cu C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură a trimis o scrisoare comună unităţilor socialiste din agricultură şi silvicultură care vor încheia contract colectiv pe anul 1958.

In scrisoarea comună, după ce se analizează realizările obţinute în anul trecut de unităţile fruntaşe (S.M.T.-uri, gospodării de stat, I.F.E.T-uri, centre mecanice etc) şi se critică unităţile care nu şi-au îndeplinit planul şi nu au respectat angajamentele luate prin contractul colectiv, se dau directive pentru întocmirea dărilor de seamă asupra realizărilor prevăzute în contractele colective pe anul 1957 şi pentru încheierea contractului colectiv pe anul în curs.

In toate unităţile agricole şi silvice pregătirea acţiunii de încheiere a contractului colectiv pe anul 1958 va începe cu întocmirea dărilor de seamă asupra executării contractelor colective pe anul 1957. Dările de seamă vor trebui să fie axate pe angajamentele reciproce înscrise în contractele colective pe anul trecut.

Dările de seamă trebuie să constituie o analiză temeinică a muncii depuse de organele administrative şi sindicale pentru rezolvarea angajamentelor din contractul colectiv şi să stabilească răspunderile pentru lipsurile manifestate în această direcţie.

Contractul colectiv pe anul 1958 se încheie în condiţii mai bune ca în anii trecuţi, un mare număr de întreprinderi înregistrînd în 1957 rezultate mai bune în producţie, realizînd beneficii pe baza cărora îşi pot crea fondul întreprinderii şi asigurînd astfel premizele unor însemnate realizări pe tărîm productiv şi social. Intocmirea proiectului de contract colectiv va începe îndată după primirea de către unităţi a sarcinilor de plan pe 1958.

Pentru ridicarea rentabilităţii unităţilor agricole şi silvice, este necesar ca, contractul colectiv să cuprindă angajamente concrete cu privire la măsurile de creştere a productivităţii muncii şi a producţiei realizate, reducerea preţului de cost, îmbunătăţirea calităţii produselor şi introducerea unui sever regim de economii. In acest scop, în contractul colectiv se vor prevedea măsuri cu privire la introducerea pe scară cît mai largă a micii mecanizări în toate sectoarele de activitate, folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor şi maşinilor, aplicarea metodelor avansate de muncă şi sprijinirea activă a mişcării inovatorilor şi raţionalizatorilor.

I. LEŞEANU

Notă: Ouăle de aur

Există în mitologia greacă un anume rege Midas, care pe tot ce punea mîna se transforma în aur. Din această pricină, patul pe care dormea, masa şi scaunele unde se aşeza să-şi odihnească trupul ostenit erau de aur. De aur îi era pîinea, lingura şi blidul, şi toate cele pe care, ca să şi le poată face de folos, trebuia să le atingă cu mîna. Şi pentru că n-avem nici un motiv să credem că pe acea vreme găinile nu ouau, bănuim că şi ouăle, pe care din cînd în cînd Midas ar fi dorit să le mănînce, se transformau în bulgări de aur.

Dar povestea e poveste. Bună şi astăzi să îndulceşti somnul copiilor iarna, cînd în casă e o căldură plăcută, odihnitoare, şi să-i înveţi prin ea ca atunci cînd vor fi mari să nu rîvnească la bogăţie nemuncită. Şi totuşi...

Nu ştim dacă directorul gospodăriei agricole de stat Robăneştii din regiunea Craiova are vreo legătură de rudenie cu regele Midas. Date fiind miile de ani care le despart vieţile şi spaţiul dintre vechea Eladă şi Romînia, bănuim că nu. Este vorba, prin urmare, nu de o moştenire, ci de un „dar", căpătat pe altă cale, devreme ce şi în susnumita gospodărie ouăle găinilor sînt de aur. Nu la propriu, ca în anticul mit, ci la figurat: sînt foarte scumpe. De pildă, în anul 1957 (fără luna decembrie) au fost produse 3.884 de ouă (planificate erau 22.000) care au costat 16.701,20 lei, ceea ce revine la 4,30 lei de fiecare, adică de aproape 5 ori mai scumpe decît ar fi fost firesc să le producă, ţinînd seama că în magazinul Gostat din Craiova oul se vinde cu 1 leu bucata Halal „dar" nu?

Ar fi cum ar fi însă dacă acest „dar" nu i-ar molipsi şi pe alţii, cum sînt cei din Moţăţei, unde cele 23.220 ouă produse în aceeaşi perioadă de timp (conform planului trebuiau livrate 50.000) au costat 50.155,20 lei, adică 2,16 lei fiecare. Barem cînd acest obicei ajunge molimă (pe întregul trust Gostat Craiova ouăle au costat aproape de trei ori mai mult decît era planificat) situaţia devine foarte gravă.

...In povestea vechei mitologii greceşti, regele Midas nu putea să mănînce ouă pentru că se transformau în aur. In unele gospodării agricole de stat din regiunea Craiova ouăle costă aur (prea mulţi bani). Pentru a rezolva această situaţie este oare nevoie de îndurarea vreunui zeu (ca acum trei mii de ani), sau ar fi de ajuns mai multă îndrumare şi control din partea trustului Craiova şi a Departamentului Gostat din cadrul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii?

In funcţie de timp şi spaţiu, credem că cea de-a doua situaţie e mai bună

L. GHEORGHE

Aşa devin ei mecanici

URMARE din PAGINA 1

răşul ing. Pelmuş Ion, care predă cursul de tractoare-motoare. Dar cînd avem încă nevoie de unele maşini ne ajută gospodăria de stat de aci... De altfel, o bună parte din an, elevii noştri se află la practică chiar în această gospodărie, sau la altele din împrejurimi.

M-am convins că şcoala este dotată într-adevăr cu tot materialul didactic de care au nevoie elevii. Nu lipsesc nici strungurile, nici bormaşina. Ba a fost organizat şi un laborator cu diferite piese de schimb şi materiale ce se folosesc la reparaţii. In cursul celor trei ani de învăţătură, elevii trebuie să-şi însuşească temeinic nu numai cunoştinţele necesare bunei funcţionări a parcului de tractoare şi maşini agricole, desen tehnic, matematici, ci şi să cunoască felul de organizare al întreprinderilor agricole socialiste. Şi nu puţini — din cîte am aflat — dovedesc reale însuşiri şi la cercul literar şi artistic.

Intr-un sertar al directorului şcolii există mai multe scrisori de mulţumire. Parte sînt de la foştii elevi care azi lucrează ca mecanici agricoli la gospodăriile de stat Borăneşti, Urziceni, Dîlga. Altele sînt chiar din partea unităţilor. Cu un astfel de mecanic — Dumitru Ion — gospodăria de stat Dragalina se mîndreşte. Bineînţeles, mîndria gospodăriei este şi a profesorilor, în mare parte tineri absolvenţi ai Facultăţii de mecanizare din Bucureşti.

Era ora prînzului cînd am părăsit şcoala.

— Veniţi să ne vedeţi şi cantina, m-a invitat directorul şcolii, tovarăşul Şapira.

La mese cu feţe de olandă, cîte patru elevi, serveau supa fierbinte din castroane albe ca laptele. Alţii ajunseseră la friptură ori la gogoşi cu magiun.

...Iar gîndul meu zburase din nou la ungherele magaziei — pe locul căreia s-au ridicat azi atelierele, — unde cîţiva copii de ţară înfulecau odinioară ceapă şi mămăligă...

CONTRACT în asociere

Ştefan Diaconu, din comuna Leu, e cunoscut ca un om gospodar, priceput în toate şi tare ager la minte. Suceşte şi cumpăneşte lucrurile pe toate feţele. Totuşi, s-a întîmplat ca în anul trecut să se încurce şi el în socoteli. N-o să uite asta multă vreme. Iată cum s-au petrecut lucrurile.

Către sfîrşitul primăverii a venit la el Gheorghe Păduceanu, preşedintele cooperativei de consum, şi Ion Cacaliceanu, achizitorul. Au stat ei multă vreme la discuţie. Păduceanu, preşedintele, a adus vorba şi despre contractări:

— Mare bine ne-a făcut statul cu contractările astea, mă Ştefane. Ne dă preţ bun, ne scuteşte să mai batem drumul tîrgurilor, ne dă arvună...

Şi tot aşa, preşedintele, mai direct, mai pe ocolite, i-a arătat lui Diaconu toate avantajele contractărilor. N-a uitat să-i vorbească nici de alde Păunescu Grozea, Voiculescu, care se asociaseră să vîndă grîu statului. Diaconu a priceput pe dată unde vrea să bată preşedintele şi a luat-o înainte cu vorba:

— O să închei şi eu contract, frate Gheorghe, că asta e treabă bună.

Vreo cîteva zile Diaconu însă şi-a pus fel de fel de întrebări. „Dacă pe piaţă o să fie un preţ mai mare? Dacă n-o să fie recoltă? Dacă, dacă, dacă... Dar cu asociaţia asta ce-o mai fi, şi-a zis el. De ce să mă bag în asociaţia lor? Nu-i mai bine să închei eu contract singur?"

In sfîrşit, după vreo săptămînă, Ştefan Diaconu s-a dus la cooperativă. L-a găsit acolo doar pe Cacaliceanu, achizitorul.

— Uite, măi Ioane, mă trec şi eu la contract cu 500 de kg grîu, i-a spus el. Da' mă treci singur, nu în asociaţie.

— De ce numai atît, frate Ştefane? l-a întrebat achizitorul. Tu poţi să contractezi peste 1.000 de kg., că ai pămînt destul. Şi de ce nu vrei să intri în asociere? Iţi strică majorarea preţului cu 10 la sută?

— Imi strică, nu-mi strică, asta mă priveşte pe mine, i-a retezat-o Diaconu.

★

S-a scurs vremea. A venit timpul culesului. Grîul a rodit mai bine decît şi-ar fi închipuit Diaconu. Peste 1.500 kg a dat la ha. Şi-a dus Diaconu grîul contractat la bază. Şi-a luat bănişorii. L-au dus şi asociaţii. Dar ei au luat cu 10 la sută mai mult peste preţul din contract. Asta începuse să-l cam roadă la inima pe Diaconu. „Nu-i nimic, şi-a zis el, mai am grîu, o să-l vînd la tîrg pe un preţ mai bun". Şi-a încărcat surplusul de grîu în car, şi a pornit-o într-o duminică spre tîrg, la Craiova. Lume multă în tîrg. Grîu, aşijderea. 25 de lei pretindea Diaconu pe tîrnă. 18—20 i-au oferit cumpărătorii. A pierdut ziua fără ca să-şi vîndă grîul. S-a întors seara obosit şi el şi caii. Era musai să vîndă grîul. Venea toamna. Avea mare nevoie de bani. Tot la cooperativă s-a dus cu el. Cu 21 de lei i-a plătit cooperativa tîrna. Peste 22 ar fi luat dacă era în asociere. Tare rău s-a mai căinat atunci Diaconu.

★

Ploua. In Leu s-a dus vorba că la cooperativă a început să se încheie contracte din recolta lui '58. A aflat de treaba asta şi Ştefan Diaconu. N-a mai stat pe gînduri. S-a dus glonţ într-acolo, unde l-a întîmpinat bucuros Cacaliceanu, achizitorul.

— Ei, ce te-aduce pe la noi, pe o astfel de vreme, frate Ştefane?

— Cu contractele astea, mă Ioane, i-a răspuns Diaconu. Am auzit că aţi început să încheiaţi contracte pentru '58. Trece-mă şi pe mine cu 1000 de kile grîu, 1.000 de porumb şi 600 de floarea-soarelui.

— Şi tot singur vrei, vericule? îl întrebă achizitorul.

— Nu, nu, sări ca ars Ştefan Diaconu. In asociaţie. Ce, crezi că nu m-am învăţat eu minte de anul trecut?

Achizitorul zîmbea şi nu i-a mai răspuns, fiindcă tocmai se apucase de totalizat cantităţile de cereale contractate pînă atunci: 14.000 kg. grîu şi 14.550 kg porumb.

In atenţia ţăranilor muncitori

Adunările generale la băncile-cooperative

In lunile februarie şi martie, băncile-cooperative îşi vor ţine adunările generale ordinare — eveniment de mare însemnătate în viaţa acestor unităţi.

Cu acest prilej, membrii vor lua cunoştinţă de rezultatele obţinute de către băncile-cooperative, vor definitiva planul de activitate şi bugetul de venituri şi cheltuieli pe anul 1958. Totodată, va fi adoptat noul statut, vor fi alese consiliile de conducere şi comisiile de revizie şi va fi, de asemenea, ales un delegat care să reprezinte respectiva bancă-cooperativă la adunările generale şi conferinţele organizaţiilor superioare ale băncilor-cooperative.

Pentru a sprijini în mod temeinic activitatea economică şi financiară pe care băncile-cooperative sînt chemate să o desfăşoare la sate, adunările generale ordinare ale acestora trebuie să se desfăşoare într-un ascuţit spirit critic şi autocritic. Ele trebuie să aleagă în consiliile de conducere şi comisiile de revizie pe cei mai buni membri — pe aceia care şi-au achitat în întregime părţile sociale subscrise, ratele de împrumut; pe aceia care dau bun exemplu în privinţa depunerilor spre fructificare şi s-au dovedit apărători ai averii băncilor-cooperative.

Participarea activă a membrilor băncilor-cooperative la adunările generale ordinare, alegerea unor conduceri destoinice şi întocmirea chibzuită a planului de activitate şi bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 1958 sînt sarcini de primă importanţă, cărora membrii acestor unităţi trebuie să le acorde toată atenţia.

Aprovizionare bună

Cooperativa din comuna Găeşti s-a aprovizionat bine cu mărfuri în iarna aceasta. Nu e de mirare că ţăranii muncitori din satele învecinate, care vin cu treburi la raion, nu pleacă de aci pînă ce nu trec şi pe la unul din magazinele cooperativei pentru a-şi cumpăra lucruri de îmbrăcăminte, unelte sau alte articole gospodăreşti.

Iată-l în fotografie pe ţăranul Andrei Nicolae din satul Meri, cerînd stofă pentru un costum. „Care din acestea vă place", pare să întrebe gestionara fruntaşă Badea Nela.

SATIRA...

Indărătnicul

— Orice mi-aţi spune şi mi-aţi face,
Eu stau acolo unde-mi place!
Mi-agăţ tulpina de pămînt,
Mă lăfăiesc cu faţa-n vînt,
Obrajii mi-i prăjesc la soare
Şi, zău, nici capul nu mă doare!

Aşa vorbea, pe-un dîmb de hat,
Un bob maşcat
Şi bombat
(Ajuns acolo nu ştiu cum),
Cu fraţii lui de peste drum.
Şi-a stat pe loc, precum a spus,
Ţinîndu-şi mîndru vîrfu-n sus.
Iar fraţii l-au lăsat în pace
Să şadă acolo unde-i place...

Spre vară, firele de grîu
Musteau în holda pîn' la brîu,
Crescînd, frăţîn lîngă frăţîn,
Pe placul dragului stăpîn.
Şi stînd cu frunzele-n lumină,
Cinci fraţi pe-aceeaşi rădăcină
Puteau să bată ploaia, vîntul
Că vîrful n-atingea pămîntul,
Iar într-o bună dimineaţă
Le-a dat, ca la flăcăi, mustaţă
Şi-n vară, spicul plin şi mare
Umplu cu aur zeci de care.

Pe locul lui, în vîrf de hat,
Dădu şi bobul îngîmfat
Un pai nepulincios şi mic
În vîrf avea un singur spic,
Iar boabe nu le-am numărat,
Dar cred că patru tot a dat,
Din care — bune — unul doar.

...Şi-acela cică şade iar,
Ca şi isteţul lui tătic,
Să dea şi el un singur spic!

STELIAN FILIP

Călătorului îi şade bine cu drumul

Trebuia să scriu neapărat un reportaj despre desfăşurarea activităţii unor cercuri agrozootehnice.

Cobora de acum seara peste întinderile raionului Giurgiu cînd am poposit în satul Cetăţuia. Pe inginerul agronom Munteanu Eugen responsabilul cursului agrozootehnic l-am găsit uşor.

— Dacă vreţi să-mi spuneţi cum se prezintă cercul pe care-l conduceţi?

— Merge binişor, mi-a răspuns inginerul.. Oamenii sînt dornici să cunoască tot mai mult.

— Cîţi oameni sînt la cursuri?

— Anul trecut — a continuat el — am fost nevoiţi să ţinem cursul în două serii din cauza numărului mare de participanţi.

— Dar, am încercat eu să-l întrerup...

Inginerul nu mi-a dat răgaz.

— E adevărat... Acum doi ani treaba n-a mers prea bine. In schimb însă anul trecut situaţia s-a schimbat. Participanţii au ridicat probleme la care nici nu m-am aşteptat. Imi aduc aminte, că un tînăr...

— Bine, asta a fost anul trecut. Dar în prezent? am stăruit eu.

— Să vedeţi... a încercat el de astădată vădit încurcat. Anul acesta încă nu am deschis cursul. Dar peste cel mult două zile...

Mi-am luat rămas bun şi am plecat. Paşii m-au îndreptat spre satul Răleşti.

O mulţime de oameni aşteptau în sala căminului cultural. In sfîrşit, aici am nimerit bine, m-am gîndit eu. Am luat loc într-un colţ al sălii şi am început să aştept.

— Cine ştie cîştigă — s-a auzit deodată o voce groasă, curmată de un hohot de rîs.

Ce să ştie, şi ce să cîştige? m-am întrebat nedumerit. Oi fi nimerit la un concurs cu premii? Ce-ar fi să particip şi eu? zic:

— Aş vrea să mă scriu şi eu

Zice unul: înscrie-te nene, că-i tot degeaba. Noi sîntem înscrişi de două luni şi cursul tot n-a început!

— Cine ştie unde se află tovarăşul învăţător Stănescu Vasile, cîştigă un premiu! mă lămuri şi mai bine o altă voce.

„Care va să zică aci erau cursanţii, dar lipsea lectorul" mi-am spus. Nu venise şi nici nu se ştia dacă avea să mai vină.

Dezamăgit am început să-l caut. L-am găsit acasă. Citea o broşură despre „Insemnătatea cursurilor agrozootehnice".

— Sînteţi aşteptat să ţineţi lecţia, i-am spus eu cum am intrat pe uşă.

— Nu mă mai aşteaptă nimeni. Abia le-am dat drumul acasă!

— Nu m-aţi înţeles, reluai eu repede. Este vorba de participanţii la cursul agrozootehnic şi nu de copii de la şcoală.

— Ce curs? Nu mi-a spus nimeni că trebuie să ţin astăzi cursul agrozootehnic. De altfel nici nu sînt pregătit.

M-am lămurit. Nici aici nu se făcuse nimic. Supărat am plecat mai departe.

În satul Remus, inginerul Dulmac Gheorghe, lectorul, m-a primit vesel.

— Cursurile agricole de masă? Aflaţi că stăm bine. Sîntem în întrecere cu cei din Oinac... În planul de întrecere, avem următoarele puncte:

— Lăsaţi punctele. Cîţi ţărani muncitori vin la cursuri? l-am întrerupt eu.

— ...Să scoatem cîte 3000 kg de porumb la hectar, a continuat inginerul, fără să ia în seamă întrebarea mea.

— Cîţi oameni au venit ieri la cursuri? am stăruit eu.

— La noi e un sol prielnic pentru porumb. Vreau să-i ajutăm pe oameni să obţină recolte record. Ii întrecem sigur pe cei din Oinac, cu toate că au condiţii mai bune decît noi.

— Ce lecţii s-au ţinut pînă acum? am rostit eu cu voce mai ridicată decît de obicei.

Inginerul s-a oprit deodată din vorbă. M-a privit o clipă şi a răspuns încurcat.

— Păi să vedeţi! In privinţa asta — e drept — avem o lipsă. Cursurile încă n-au început.

Ce mă fac? Un sătean care m-a văzut necăjit şi cînd a aflat ce caut m-a îndrumat către comuna Putineiu.

— Acolo găseşti sigur, mi-a spus el. Am un cumnat care a ajuns la lecţia a 8-a. Şi în comuna Puieni, cursurile se ţin regulat.

Cred că omul avea dreptate. Eu însă eram prea sleit de puteri ca să mai iau drumul de la capăt.

Mă voi întoarce în redacţie şi voi spune că n-am găsit subiect de reportaj. Să publice în spaţiul rămas gol ce-or şti. Eventual această păţanie a mea.

N. ZAHARIA

după o corespondenţă de la TRAIAN BARBALATA

N.R. Discuţiile din prezentul articol n-au avut loc niciodată, după cum n-au avut loc nici cursurile agrozootehnice din comunele respective.

UMOR GERMAN

— Ia tractorul puştiule, şi du-te de ne cumpără două bilete la cinematograf.

(Din revista „Neue Berliner Illustrierte")

...şi UMOR

Vizită la casa-laborator a colectivei

Casa-laborator a gospodăriei agricole colective „8 Martie" din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu, este vizitată zilnic de numeroși săteni, doritori să vadă rezultatele experiențelor efectuate pe terenurile gospodăriei.
In fotografie: profesorul Marin Zobre, responsabilul casei, dă explicații unui grup de vizitatori.

Știri din sectorul socialist-cooperatist al agriculturii

● Ritmul cooperativizării agriculturii crește și în comunele raionului Gurahonț. In primele săptămîni ale anului, 128 de familii de țărani muncitori din comuna Gurahonț și satul Iosaș au înființat încă două noi întovărășiri agricole.

● Și în comuna Petroșani, din raionul Zimnicea, țăranii muncitori au început în mare număr în diferite forme de cooperare în producția agricolă. Alături de cooperativa cu rentă și cele 8 întovărășiri existente în 1957, în satele comunei Petroșani au mai luat ființă, în ultima vreme 2 cooperative cu rentă și 17 întovărășiri agricole.

● 59 lei — iată valoarea în bani a unei zile-muncă la gospodăria agricolă colectivă din Sintandrei, raionul Hunedoara. Pe o suprafață totală de 98 hectare, colectiviștii au obținut 2.224 kg grîu, 2.376 kg orz, 2.048 kg ovăz, 3.524 kg porumb boabe, 16.191 kg cartofi, și 28.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.

(după corespondențele trimise de P. Bîndea, V. Roman și N. Cazan)

Discuții pe marginea unui plan de producție

Ordinea de zi se știa cu multe zile înainte. De aceea, azi, sala căminului cultural, cîtu-i de mare, geme de atîta lume. Toți colectiviștii din comuna Sălchineț, raionul Timișoara, țin să fie de față.

...Simon Petreanu, președintele colectivei, citește planul de producție. In sală se așterne liniștea. Intreaga adunare e numai ochi și urechi. „Se vor însămînța 412,60 ha cu porumb, 38 ha cu floarea-soarelui, 60 ha cu sfeclă de zahăr, 20 ha cu tutun. Vor crește fermele zootehnice. Se vor ridica noi construcții. Producția la ha va fi de 1700 kg grîu, 2800 kg porumb boabe, 2 vagoane sfeclă de zahăr. La ziua-muncă vor reveni 4,550 kg grîu, 4,700 kg porumb, 0,850 kg orz, 0,500 kg floarea-soarelui, 10 lei, zahăr, zarzavaturi și altele..."

— No, acesta-i planul de producție pe '58... spuse președintele, după ce termină de citit. Noi, membrii consiliului de conducere, ne-am sfătuit să-l întocmim cît mai cu chibzuință, dar poate că am pierdut din vedere ceva. La discuții este bine să vă dați părerea...

— Hai să sparg eu gheața!... se ridică primul la cuvînt Ilie Catalinoiu. Eu nu zic că planul nu-i bun. E bun. Mai am însă de adăugat ceva: ce-ar fi dacă s-ar cumpăra nu 40 tone de îngrășăminte chimice, ci 80. Atunci recoltele la grîu și porumb vor fi mai mari și-am putea contracta cu „Recolta" mai mult.

— Am și eu o propunere, se auzi vocea lui Filimon Nestor. Gospodăria noastră are peste 40 de hectare cu bălți. Dar cum le folosim? Dreptu-i, anul trecut s-a încercat cu pescuitul și s-a făcut treabă. Anul acesta ar fi bine să facem o echipă piscicolă permanentă. Pentru început fie ea și numai din 5—6 oameni. Mai propun să facem 6 bărci și o ghețărie pentru ca la vară să nu se strice peștele. Și cred că n-ar strica dacă pe marginea bălții o să plantăm răchiți. O să aibă atelierul nostru de împletituri mai mult de lucru.

Dalinca Gașpar cere și ea cuvîntul și propune ca în primăvara acestui an gospodăria să cumpere boboci de rață și de gîscă, mărind astfel ferma de păsări.

Iosif Sarinean, contabilul, nu mai pridideste cu notatul propunerilor în procesul verbal.

*

Seara își așternuse de mult pînzele peste sat. La sediul gospodăriei însă președintele, inginerul agronom, contabilul și alți membri din consiliul de conducere lucrau de zor. Treceau propunerile aprobate de adunarea generală în planul de producție. După felul cum vorbeau se vedea că-s mulțumiți.

— De, vorba proverbului — spunea președintele — unde sînt mai multe capete e și mai multă minte! Așa-i și cu adunarea noastră generală de azi!..

A. BABEANU

VEȘTI din raionul Zalău

● Colectiviștilor din Romînași le-au revenit la ziua-muncă peste 15 kg. produse a căror valoare calculată la preț de achiziție ajunge la aproape 30 de lei. Individualiștilor din comună nu le-a fost indiferentă această veste. 30 dintre ei după ce s-au frămîntat, au calculat, au luat hotărîrea să semneze cereri pentru intrarea în gospodărie.

● Ion Bocofan, Teodor Făt, Vasile Iacob, sînt 3 dintre cei 9 țărani muncitori primiți de curînd în întovărășirea din satul Crișeni. Ei au făcut acest pas după ce s-au convins că recoltele culese de întovărășiți sînt cu mult mai mari decît ale individualilor.

● Sectorul cooperatist din satul Cîrceiu a crescut în ultimele 3 luni cu încă o întovărășire agricolă. La inaugurarea ei, au luat parte pe lîngă familiile celor 20 de membri înscriși, și numeroși membri ai gospodăriei din sat. Sînt dintre aceia care în repetate rînduri au discutat cu consătenii lor despre avantajele muncii în comun.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

Insămînțarea ovăzului și orzului de primăvară în „ferestrele" iernii

*** Ce sînt «ferestrele» iernii? * La I. C. A. R. Valul Traian ovăzul semănat la 18 ianuarie și 14 martie a produs cu 495 kg la ha mai mult decît cel însămînțat la 30 martie. * Semănăturile făcute în iarnă sînt mai rezistente la atacul tăciunelui.**

Este știut că la cerealele păioase de primăvară (grîu, orz și ovăz) cele mai mari recolte se realizează atunci cînd semănatul lor se face de timpuriu, în mustul zăpezii. In mod obișnuit însă, campania de primăvară este foarte aglomerată în lucrări. De aceea se întîmplă uneori ca însămînțarea ovăzului și orzului să întîrzie, ceea ce provoacă scăderi în producție cu 300—500 kg la ha și chiar mai mult.

Așa stînd lucrurile, s-a pus problema însămînțării cerealelor de primăvară în timpul iernii, în așa numitele „ferestre". Prin aceste „ferestre" se înțeleg perioadele de timp din cursul iernii în care vremea se menține călduroasă cîteva zile în șir, iar solul permite însămînțarea păioaselor de primăvară în bune condiții agrotehnice.

Rezultatele obținute de stațiunile experimentale Mărculești și Valul Traian, precum și de numeroși agricultori fruntași din regiunea Constanța, arată că prin aplicarea acestei metode se obțin avantaje însemnate. În primul rînd, recolta realizată la culturile de orz și ovăz semănate în cursul iernii este mai mare sau cel puțin egală cu producția obținută în cazul efectuării semănatului în epoca optimă de primăvară. La stațiunea experimentală Valul Traian, de pildă, ovăzul semănat la 18 ianuarie și 14 martie a dat 2.010 kg la ha în vreme ce ovăzul semănat la data de 30 martie a dat numai 1.515 kg la ha.

In anul 1952 (caracterizat prin iarnă lipsită de zăpadă și primăvară foarte secetoasă), stațiunea experimentală Mărculești semănînd 54 ha cu orz în luna ianuarie a obținut o producție medie de 1.300 kg la ha; în același an și la aceeași stațiune, cultura de orz semănată în luna martie a dat numai 600 kg la ha, iar orzul semănat tot în martie a produs 750 kg la ha. Rezultate foarte bune au obținut prin această metodă și numeroase gospodării colective din raioanele Fetești și Călărași (comunele Ștefan Vodă, Bordușani și Oprarele) în anii 1954—1956.

S-a constatat că la semănăturile făcute în „ferestrele" iernii atacul de tăciune nu se manifestă deloc sau există într-o foarte mică măsură. Pe de altă parte, ritmul de vegetație al semănăturilor făcute în iarnă este mai rapid, plantele folosesc mai bine apa provenită din topirea zăpezilor și se iarovizează mai repede și mai complet.

Semănatul în „ferestrele" iernii are același efect ca și iarovizarea semințelor deoarece scurtează perioada de vegetație a plantelor și le ferește de fenomenul de pălire care apare deseori și cu multă intensitate atît în cîmpia Bărăganului cît și în Dobrogea.

Reușita semănatului în „ferestrele" iernii este mai sigură atunci cînd terenul a fost arat adînc din toamnă, urmînd ca la însămînțare să se lucreze numai cu grapa sau discul, cu cultivatorul urmat de grapă. Dacă pămîntul nu a fost arat din toamnă, este necesar ca în zilele prielnice din timpul iernii să se execute atît pregătirea terenului cît și însămînțarea păioaselor de primăvară.

Deoarece se prevede ca iarna aceasta să aibă numeroase „ferestre", recomandăm gospodăriilor agricole de stat și colective din regiunea Constanța să aplice cu încredere această metodă în scopul obținerii unor recolte bogate.

Ing. GH. TUȘA
de la stațiunea experimentală I.C.A.R.-Mărculești, regiunea Constanța

La gospodăria agricolă de stat Săbăreni

E bună carnea de pasăre, ce ziceți? Pînă a ajunge în mîinile gospodinelor însă, păsările au nevoie de îngrijire, hrană etc. Aceste lucruri le știe foarte bine muncitoarea Nela Pîrvan, de la gospodăria agricolă de stat Săbăreni, regiunea București, care îngrijește nu mai puțin de 1100 de găini. Și le îngrijește bine. Iat-o în fotografie, ajutîndu-l pe tehnicianul Gheorghe Georgescu să vaccineze păsările împotriva holerei.

Cooperatorii din Cîrna și-au PROPUS

Pentru membrii cooperativei agricole de producție cu rentă „Cîmpia Dunării" din comuna Cîrna, raionul Gura Jiului, anul 1957, primul an de activitate a cooperativei, s-a încheiat cu un bilanț destul de îmbucurător. 1.641 kg de grîu, 4.000 kg porumb boabe, 1.700 kg floarea-soarelui, 13.000 kg cartofi, iată producțiile medii la hectar obținute anul trecut de cooperatori ca rezultat al muncii lor unite și harnice. Convinși că prin dezvoltarea multilaterală a gospodăriei obștești vor reuși să-și asigure venituri din ce în ce mai mari, cooperatorii din Cîrna au creat chiar în primul an și alte ramuri de producție. Astfel, ei au cultivat ha cu legume și zarzavaturi, și-au procurat 60 de oi, 13 scroafe, 14 vaci de rasă și au organizat o brigadă piscicolă, realizînd însemnate venituri bănești.

Ca urmare, cooperatorii au primit pentru fiecare zi-muncă efectuată cîte 32 kg de diferite produse, din care numai grîu și porumb 16 kg, și cîte 6 lei, iar drept rentă pentru fiecare hectar convențional adus în cooperativă cîte 77,600 kg de grîu, 6,152 kg de secară, 20,325 de ceapă, 312 kg de porumb etc și 3,50 lei.

Membrii cooperativei agricole de producție din Cîrna nu se mulțumesc însă cu rezultatele obținute pînă acum. Ei sînt hotărîți să dezvolte și mai mult gospodăria și să realizeze astfel producții și venituri mari. Hotărîrea lor se concretizează cum nu se poate mai bine în cifrele cuprinse în planul de producție și în bugetul de venituri și cheltuieli pe acest an. Cooperatorii și-au propus să realizeze un venit total de 408.700 lei. Din aceștia, 83.000 lei îi vor aduce cultura plantelor de cîmp. Pentru a-i realiza, cooperatorii vor cultiva, în afară de cereale, 3 ha cu sfeclă de zahăr și 5 ha cu legume.

314.000 lei va trebui să-i asigure sectorul zootehnic. Cum? Mărind efectivul vacilor de lapte de la 14 la 23, al scroafelor de la 13 la 40, al oilor de la 160 la 784. Și nu numai efectivul, ci și productivitatea animalelor. In afară de aceasta cooperativa își va mai procura 800 de păsări și 20 de stupi. O mare parte din veniturile ce vor fi realizate din sectorul zootehnic va fi adusă de brigada piscicolă.

Pentru adăpostirea animalelor și depozitarea produselor, cooperatorii din Cîrna și-au propus să construiască o maternitate pentru scroafe, un saivan pentru oi, altul pentru capre, un pătul pentru porumb, o remiză și o magazie.

Vor reuși oare membrii cooperativei agricole de producție din Cîrna să înfăptuiască tot ce și-au propus în planul de producție?

Succesele dobîndite în primul an de muncă în comun pledează pentru un răspuns afirmativ.

N. IANCU

STRUGURI mai mulți, mai ieftini

● 25 de vagoane de îngrășăminte chimice folosite
● Insemnate economii realizate în sectorul viticol
● 18 brigadieri viticoli vor fi premiați

Anul trecut gospodăria noastră a obținut rezultate deosebit de frumoase în sectorul viticol; de pe întreaga suprafață cultivată cu viță de vie s-au recoltat în medie 4.100 kg de struguri la hectar.

Se știe că în podgoria unde se află așezată gospodăria noastră randamentul viilor este destul de scăzut datorită exploatării lor neraționale din trecut. Este deci firesc să se nască întrebarea cum de am reușit totuși să obținem producția arătată. Răspunsul nu-i greu de dat. Rezultatele bune din sectorul viticol se datoresc în primul rînd aplicării cu strictețe a regulilor agrotehnice.

La vița de vie am folosit anul trecut 16 vagoane superfosfat, 5 vagoane îngrășăminte potasice și 4 vagoane azotat de amoniu. Ingrășămintele au fost aplicate atît toamna cît și în timpul vegetației și anume: primăvara devreme, înainte de înflorit și după înflorit. Ca lucrări ale solului am executat pe întreaga suprafață arătura de toamnă, sapa mare și patru prașile. O mare influență asupra producției au avut-o și tăierile care au fost făcute nu în mod mecanic, ci de la caz la caz, de muncitorii noștri pe care i-am calificat în perioada de iarnă. De asemenea, vița a fost stropită împotriva manei de 6 ori, reușind astfel să nu avem nici o parcelă calamitată.

Demn de amintit este și faptul că anul acesta gospodăria noastră a reușit să scadă simțitor prețul de cost al strugurilor de la 2.457 lei per tonă de produs cît fusese planificat, la 1.938 lei tona. In total au fost realizate în sectorul viticol economii de peste 1.650.000 lei. O contribuție însemnată la realizarea acestor economii a adus-o faptul că planul de producție și cel financiar au fost defalcate pe brigăzi.

Ca urmare a realizărilor frumoase obținute în producție, din cei 22 de brigadieri viticoli ai gospodăriei 18 vor fi premiați. Printre ei se numără Manole Dumitru de la secția Valea Largă, care a depășit planul cu 126.308 kg struguri, Mortoiu Dumitru, de la secția Valea Călugărească (77.000 kg struguri peste plan) și alții.

Ing. RADU LIVIU
de la gospodăria agricolă de stat „Tudor Vladimirescu"-Valea Călugărească, regiunea Ploești

Care-i ramura de producție cea mai RENTABILA?

Din experiența unităților agricole cooperatiste

Se încetățenește la noi un bun obicei! Economiști cu pregătire înaltă își părăsesc — cînd munca le-o permite — birourile de la institutele de cercetări și facultăți și merg să analizeze activitatea unor unități agricole socialiste. Rezultatul analizei este împărtășit unităților direct sau prin mijlocirea publicațiilor de specialitate.

O analiză economică foarte valoroasă a fost realizată de tovarășii V. Pașcovschi și Maria Tăpăloagă. Ei ajung la concluzia că indicatorul venitului global reflectă cel mai bine eficiența economică a ramurilor de producție din gospodăriile colective. Folosind acest indicator, ei analizează activitatea din anul 1956 a gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din raionul Vidra și ajung la concluzii interesante și extrem de utile unității. Intrucît analiza făcută de economiști este folositoare și altor gospodării, ne vom opri aici asupra principalelor învățăminte ce se desprind din activitatea unității analizate.

Incepem prin a publica un tabel cu principalii indicatori ai venitului global al gospodăriei:

RAMURĂ, CULTURĂ, GRUPA DE CULTURI (1)	VENIT GLOBAL (LEI)			Împărțire venit glob. la ha sau pe cap de animal	
	La 1 ha sau 1 cap de animal (2)	La o zi muncă (3)	La 100 lei cheltuieli materiale (4)	VENIT PERSONAL (5)	VENIT NET (6)
Grîu	1.394,39	64,04	258,56	362,29	1.032,10
Porumb	1.798,42	24,17	369,07	1.214,77	583,65
Floarea-soarelui	988,94	12,94	234,32	1.247,61	-258,67
Grădina de legume	5.174,81	17,01	104,81	4.909,55	265,26
Creșterea vacilor	4.086,24	29,52	78,59	2.260,25	1.825,99
Creșterea oilor	90,82	94,33	82,44	15,72	75,10

Am scos din tabelul dat de economiști indicatorul venitului global, precum și o serie de ramuri și culturi oprindu-mă numai asupra acelora care au prilejul celor mai multe învățăminte. O altă precizare: la calcularea venitului global s-a făcut o abatere de la regulă. In el s-au inclus și amortismentele.

Și acum să vedem ce ne spune tabelul de mai sus. Vedem că cel mai mare venit global la hectar (5174,81 lei) este adus de cultura legumelor. Urmează în ordine porumbul cu 1.798,42 de lei și grîul cu 1.394,39 de lei venit global la hectar. Aceasta ne arată că cele 3 culturi folosesc cel mai bine pămîntul. Floarea-soarelui aduce un venit global la ha de numai 988,94 de lei, iar alte culturi la care am renunțat au dat la unitatea de suprafață o și mai mică valoare nouă.

Trecînd la coloana a treia observăm că în ramura vegetală, ziua-muncă efectuată la cultura grîului aduce venitul global cel mai mare (64,04 lei), iar floarea-soarelui un venit care-i de 5 ori mai mic. Dacă ținem seama că în 1956 gospodăria a dat pentru fiecare zi-muncă bani și produse în valoare de 16,33 lei vedem că la floarea-soarelui colectiva „Ilie Pintilie" a pierdut. La fiecare zi-muncă consumată de cultura florii-soarelui s-au pierdut 3,39 lei. Ce demonstrează cifrele de mai sus? Că gradul de productivitate a muncii este mare la cultura grîului și mic, chiar foarte mic la cultura florii-soarelui. După cum se știe, procentul de mecanizare este mult mai ridicat la cultura grîului. Deci, o concluzie firească care nu-i deloc nouă, dar care aici e demonstrată: mecanizarea mărește productivitatea și, prin aceasta, valoarea zilei-muncă.

Și mai bine se vede acest lucru dacă privim venitul global adus de grădina de legume. Din legumicultură gospodăria a obținut cel mai mare venit global la hectar — peste 5.000 de lei. Venitul global la ziua-muncă este doar de 17,01 lei. Socotind și amortismentele, venitul global adus de grădină la zi-muncă scade sub 16,33 lei. De aici reiese că legumicultura care folosește cel mai bine pămîntul, **aducînd cel mai mare venit global la hectar,** n-a fost rentabilă în anul 1956. Aceasta din cauza consumului mare de zile-muncă — lucrările în grădină nu sînt mecanizate — cît și a producției mici. In anul analizat gospodăria a recoltat la hectar doar 4.800 kg de cartofi și 8.910 kg de varză.

Coloanele cinci și șase le vom studia împreună. Ele ne arată cum se împarte venitul global la hectar sau pe cap de animal în venit personal și venit net. Mai întîi să explicăm ce-i venit personal și ce-i venit net. Venitul personal e acea parte din venitul global care revine colectiviștilor pentru zile-muncă. La un ha cultivat, să zicem, cu porumb venitul personal al colectiviștilor e produsul rezultat din înmulțirea numărului de zile-muncă cu valoarea unei zile-muncă. Scăzînd din valoarea producției globale cheltuielile materiale și venitul personal obținem venitul net al gospodăriei colective.

Să revenim la cele două coloane. De aici se vede că grădina de legume aduce un venit personal mare și puțin venit net, iar grîul invers. Luate împreună cele 2 culturi îmbină armonios interesele colectiviștilor cu ale gospodăriei. Porumbul aduce atît fiecărui colectivist cît și gospodăriei venituri mari la hectar. Venitul global realizat la floarea-soarelui este mai mic decît venitul personal, lucru dăunător dezvoltării gospodăriei. Aceasta înseamnă că trebuie făcut totul pentru sporirea producției la hectar și reducerea numărului de zile-muncă necesare pentru cultura florii-soarelui.

Din cele spuse pînă aici se vede că toți indicatorii venitului global arată porumbul ca fiind cea mai eficientă cultură. Toate celelalte culturi pot deveni mai eficiente printr-o mai bună folosire a pămîntului și a mijloacelor de muncă mecanizate.

In tabelul de la început avem și 2 ferme zootehnice. Urmînd procedeul întrebuințat pentru analizarea producției vegetale putem observa ușor că venitul global pe cap de vacă e de 4086,24 de lei care se împart astfel: 2.260,25 lei venit personal și 1.825,99 lei venit net.

Văzînd aceste cifre, mai poate vreun colectivist să spună că nu-i rentabilă creșterea vacilor?

Comparînd venitul personal obținut de la o singură vacă vedem că el nu-i întrecut decît de venitul dat de un hectar de grădină. Venitul net pe cap de vacă e de asemenea mare, depășind pe cel obținut de pe un hectar de grîu, care-i cultura cea mai rentabilă, cu aproape 800 de lei.

Foarte bune sînt și rezultatele obținute din creșterea porcilor, ramură care lipsește din tabelul nostru. Oprindu-ne asupra creșterii oilor vedem că ele aduc cel mai mare venit global la zi-muncă, mult venit net și puțin venit personal.

In foarte multe gospodării colective există credința că, dintre toate animalele, oile aduc colectiviștilor și gospodăriei veniturile cele mai mari. Situația din gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" arată că această părere e numai în parte adevărată. Oile aduc venit personal mai puțin decît alte animale. Gospodăria „Ilie Pintilie" are 226 capete de oi. Venitul personal obținut de la toate aceste oi este de 3.552 lei, adică numai cu 1300 de lei mai mare decît cel obținut de la o vacă. De pe urma unei scroafe fătătoare colectiviștii cîștigă cît de la 68 de oi. Ce demonstrează toate acestea? Că atît pentru gospodării cît mai ales pentru colectiviști este avantajoasă creșterea vacilor de lapte și a porcilor, animale socotite ca puțin rentabile.

*

Studiul tovarășilor Pașcovschi și Tăpăloagă apărut în revista „Probleme economice" nr. 9 din 1957, deși se ocupă de activitatea gospodăriei pe anul 1956, a folosit prea puțin colectiviștilor în următorul ciclu de producție. El a fost publicat de curînd, așa că le va folosi foarte mult anul acesta. In gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" au existat și în 1957 unele din deficiențele scoase în evidență de analiza economică făcută pentru anul anterior. Astfel, venitul global (se include în el și amortismentele) la o zi-muncă efectuată în grădina de legume este de 35,44 lei. Valoarea unei zile-muncă este cu 48 de bani mai mare. Deși la fiecare zi-muncă efectuată în grădină gospodăria are o pierdere de cel puțin 0,50 lei. Aceasta în timp ce la unele culturi din grădină venitul global la zi-muncă a fost foarte mare. La varză, de pildă, s-a obținut la zi-muncă un venit global de 125,70 lei, fapt ce dovedește că grădina gospodăriei colective „Ilie Pintilie" poate deveni o ramură de producție de mare rentabilitate.

M. CALIANU

Niciodată nu-i prea tîrziu

Anul trecut S.M.T. Fetești din regiunea Constanța a încheiat contracte de lucrări agricole cu cele 10 gospodării colective, pentru un volum de 27.248 hantri. Prețul de cost per hantru a fost planificat la 151,89 de lei. De asemenea, prin plan s-a prevăzut să se facă economii de carburanți, lubrifianți și piese de schimb în valoare de cîteva sute de mii de lei...

Frumoase socoteli! Tocmai de aceea, zilele trecute am poposit la S.M.T. Fetești, spre a-mi nota ce anume s-a realizat potrivit planului, la încheierea bilanțului pe anul 1957.

Am rămas însă descumpănit. Planul de producție a fost realizat abia în procent de 83 la sută, prețul de cost în loc să scadă a crescut cu 5 lei la hantru.

Care sînt cauzele insucceselor acestui S.M.T.? Intîi trebuie amintit despre faptul că la această stațiune utilajul a fost prost reparat. Și din această cauză o serie de lucrări au fost prost executate (sau nu au fost executate deloc). Așa au fost, de pildă: arăturile de primăvară făcute la unele gospodării colective, ca cea din comuna Ștefan cel Mare; însămînțatul porumbului care a fost făcut cu foarte mare întîrziere, neexecutarea prășitului mecanic conform contractelor încheiate (din 384 hantri planificați, la prășit s-au realizat doar 216), etc.

A venit apoi campania de vară. S.M.T.-ul trebuia să recolteze cu secerătorile-legători 775 hectare. Datorită deselor defecțiuni ale acestor mașini nu s-au putut recolta însă decît 60 de hectare. Și mai prost au mers treburile la treieriș. Cele 28 de batoze au fost trimise pe arii nerecepționate. Rezultatul? Sfatul popular al raionului a fost obligat să aducă în raza de activitate a S.M.T.-ului Fetești batoze de la stațiunile Hagieni și Țăndărei. Altfel, treierișul s-ar fi prelungit pînă toamna tîrziu...

Cît privește dezmiriștitul, S.M.T. Fetești a realizat numai 379 de hantri, din cei 1.029 planificați.

Și în campania de toamnă treburile au mers la fel de rău.

La starea proastă a parcului de mașini și tractoare a mai contribuit și munca dezorganizată din cadrul brigăzilor. Insuși directorul S.M.T.-ului, tov. Sergiu Secarea, recunoaște că tovarășii din colectivul de conducere n-au lucrat într-o strînsă colaborare. Acest colectiv n-a lucrat după un plan de muncă bine chibzuit, n-a făcut un control sistematic pe teren. Foarte rar tovarășii din conducerea stațiunii s-au întrunit în ședințe de lucru, spre a discuta măsurile ce trebuiau luate pentru înlăturarea greutăților ivite.

Acest rău s-a răsfrînt, bineînțeles, asupra majorității brigăzilor care au lucrat dezorganizat și nechibzuit.

Arătam mai sus că mașinile S.M.T.-ului Fetești mai mult au stat stricate. Vina nu cade numai asupra fostului mecanic șef Iordaha (care, ce-i drept, prea puțin s-a interesat în iarna trecută de bunul mers al reparațiilor), ci și asupra celor mai mulți tractoriști, care nu au aplicat normativul de îngrijiri tehnice la tractoare. Doar 5—6 tractoriști (ca, de pildă, Ioan Oană, Constantin Săndulescu, Gavrilă Renchez), și-au îngrijit cu regularitate tractoarele, alimentîndu-le așa cum indică normele tehnice. Cei mai mulți tractoriști ca, de pildă, Udrea Gheorghe, Baicu Ion, Constantin Cojocaru, lăsau deseori tractoarele în cîmp și plecau în sate după treburi personale.

Defecțiunile mașinilor, munca dezorganizată și de proastă calitate a influențat cum era și firesc în chip negativ obținerea unor recolte bogate la hectar. Nu puține gospodării colective din raza de activitate a acestui S.M.T au scos recolte slabe la hectar.

Dar cum bine zice o vorbă bătrînească, atunci cînd vrei să pășești pe drumul cel bun, niciodată nu-i prea tîrziu.

Din lipsurile constatate anul trecut, colectivul de muncă al S.M.T.-ului Fetești trebuie să tragă învățăminte care să-i folosească încă de acum, cînd se execută pregătirea utilajului agricol. Conducerea stațiunii ca și toți mecanizatorii au datoria să acorde toată atenția executării unor lucrări de reparații de cea mai bună calitate la toate tractoarele și mașinile agricole. Totodată, agronomii de sector trebuie îndrumați să pornească din vreme la încheierea de contracte de lucrări, să țină o mai strînsă legătură cu unitățile pe care le deservește S.M.T.-ul, să-i îndrume zilnic pe colectiviști pentru a se pregăti temeinic în vederea obținerii de recolte bogate.

Numai astfel și S.M.T.-ul Fetești. îndeplinindu-și cu cinste sarcinile ce-i revin, se va putea numi cu adevărat și bun organizator al producției agricole.

GH. BACIU

DE PESTE HOTARE

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

R. P. Mongolă

Pregătirea cadrelor de mecanizatori agricoli

În toamna anului trecut, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Mongole și Comitetul Central al Partidului Popular Muncitoresc Mongol au luat o hotărîre cu privire la o serie de măsuri în vederea pregătirii cadrelor de mecanizatori agricoli. Potrivit acestei hotărîri, în cursul anului școlar 1957/58 se vor pregăti 2.405 mecanizatori agricoli de diferite specialități.

Nevoia unui număr sporit de cadre de mecanizatori în R. P. Mongolă se face simțită în urma livrărilor suplimentare de mașini agricole furnizate de Uniunea Sovietică R. P. Mongole în cursul anilor 1958—1960, în cadrul planului trienal de dezvoltare a R. P. Mongole.

R. P. Albania

Cursuri pentru oamenii muncii din agricultură

În timpul iernii se desfășoară în Albania o mare muncă pentru ridicarea nivelului agrozootehnic al oamenilor muncii din agricultură.

Pentru acest an s-a prevăzut să funcționeze 300 de cursuri și 600 de cercuri agrozootehnice, care vor fi frecventate de un număr mai mare de cursanți decît anul trecut.

R. Cehoslovacă

MAȘINI AGRICOLE LA EXPOZIȚIA DIN BRNO

Combina S.K.R. de fabricație cehoslovacă pentru stringerea sfeclei. Intr-o oră ea recoltează sfecla de zahăr de pe cca. 0,8 ha.

Un prețios schimb de scrisori

În dorința de a cunoaște mai îndeaproape experiența oamenilor muncii din agricultura Țării Sovietice, muncitorii din sectorul vaci de lapte al gospodăriei agricole de stat Rupea, din regiunea Stalin, au trimis în toamna anului trecut o scrisoare mulgătoarelor din sovhozul „Ciabanovka" (R.S.S. Moldovenească), rugîndu-le să le dea o seamă de îndrumări și de sfaturi. De curînd muncitorii de la G.A.S. au primit răspunsul prietenilor sovietici. În felul acesta s-a pus începutul unei legături nemijlocite, pe cît de interesante, pe atît de folositoare, între îngrijitorii de animale de la o gospodărie de stat din țara noastră și aceia de la un sovhoz din țara vecină și prietenă. Găsind binevenit acest schimb de scrisori, reproducem scrisorile respective în rîndurile de mai jos, pentru a aduce la cunoștința cititorilor ziarului nostru o nouă și importantă inițiativă.

Către mulgătoarele din sovhozul „Ciabanovka", R. S. S. Moldovenească

DRAGI TOVARĂȘI,

Citind articolul „Mîna dreaptă" din revista „Femeia Moldovei", la care este abonat organizatorul nostru de partid, care ne-a vorbit despre munca voastră la ferma de vaci a sovhozului „Ciabanovka", și aflînd ce rezultate obțin unele mulgătoare din acest sovhoz, ca, de pildă, mulgătoarea Maria Ipati, care a obținut 3.567 litri lapte de la fiecare vacă furajată, ne-am gîndit că ar fi bine să facem un schimb de păreri despre munca noastră de mulgători, despre cele mai bune metode pentru a obține cît mai mult lapte de la fiecare vacă furajată.

În cadrul gospodăriei agricole de stat Rupea din regiunea Stalin, avem și noi o fermă de vaci de lapte, cu deosebirea că la noi mulgătorii sînt mai mult bărbați iar femeile lucrează mai ales la îngrijirea vițeilor, ca, de pildă, tovarășa Ecaterina Schmidt, muncitoare fruntașă, care a primit și diploma de cea mai bună crescătoare de viței din gospodărie, sau tovarășa Ana Tișa.

Pînă la data de 1 octombrie 1957 s-au obținut la noi cîte 1.890 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, față de 2.100 litri cît prevede planul anual. Credem că pînă la 1 noiembrie vom îndeplini planul anual pe fermă. De altfel avem unii mulgători fruntași care și-au îndeplinit cu mult înainte de termen planul anual, ca, de pildă, Ioan Giurgiu, Ioan Stanciu și alții.

Pe noi ne interesează îndeosebi cum vă organizați voi munca de obținere a producții mari de lapte. Cum îngrijiți animalele, cum alcătuiți rațiile de concentrate? Ne-am bucura foarte mult să primim asemenea îndrumări și sfaturi din partea voastră.

Cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, vă felicităm din toată inima.

Așteptăm răspunsul vostru.

În numele muncitorilor de la ferma de vaci
TEOFIL TIRNĂVOI
Secretarul organizației de partid

Către muncitorii de la G. A. S. Rupea, Republica Populară Romînă

DRAGI TOVARĂȘI

Am studiat scrisoarea voastră în colectiv, cu toți muncitorii crescători de animale din sovhozul nostru, și vă mulțumim că ne-ați trimis această scrisoare, în care ne vorbiți despre munca și viața voastră, despre producția pe care o obțineți și prin care ne cereți sfatul.

La fel ca și voi, ne bucurăm și noi de rezultatele muncii noastre de crescători de animale. Sovhozul nostru are un caracter viticol, dar noi avem și o crescătorie de animale, în special de animale de producție.

Cireada de vaci de lapte a sovhozului nostru este împărțită pe brigăzi de cîte o sută de vaci. Fiecare mulgătoare are în seama ei cîte 15-18 vaci, care sînt mulse de cîte două ori pe zi. Vacile care fată sînt mulse în prima lună după fătare de trei ori pe zi.

Pînă la data de 20 decembrie 1957 s-au obținut la noi cîte 3.160 litri lapte de la fiecare vacă. Unele mulgătoare au obținut și mai mult, ca, de pildă, Lucreția Frunze care a realizat 3620 litri, sau Natalia Melnik, care a realizat 3.300 litri.

Cum obținem asemenea producții de lapte?

Atît iarna, cît și vara, hrănirea și adăpatul se fac la noi întotdeauna la ore fixe, respectîndu-se cu strictețe programul și rațiile stabilite pe fiecare grupă de vaci, cît și pe fiecare vacă. În hrana vacilor intră cîte 10-12 kg. de coceni, fîn și paie, 20-30 kg. de nutrețuri suculente, siloz și sfeclă, 3 kg. nutrețuri concentrate pe zi de fiecare vacă.

În perioada de pășunat sovhozul planifică și însămînțează masă verde, care se adaugă la pășunat, ca, de pildă, porumb, iarbă de Sudan, secară, orz. Pășunatul se face pe tarlale raționale, nu pe toată pășunea deodată.

Adăpatul, așa cum am arătat mai sus, se face la aceleași ore, scoțîndu-se apă cu pompa din fîntîni, atît iarna, cît și vara.

Toate mulgătoarele noastre sînt antrenate în întrecere socialistă una cu alta. La fel se află în întrecere și brigăzile între ele. Fiecare mulgătoare și-a luat angajamentul să obțină producția planificată pe fiecare cap de vacă furajată.

Noi ținem cu regularitate consfătuiri de producție, la care consemnăm și analizăm rezultatele obținute și scoatem în evidență unele lipsuri ce mai persistă, găsind totodată, prin propunerile pe care le fac muncitorii, posibilități pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Pentru anul 1958 colectivul nostru s-a angajat să obțină cîte 3.500 litri lapte de la fiecare vacă furajată.

Cu prilejul Anului Nou 1958, vă felicităm cu căldură.

Pentru colectivul nostru semnează:

Secretarul organizației de partid din sovhozul „Ciabanovka", RUJENȚEV,
zootehnist principal, SUBINA

În cîteva RÎNDURI

● Potrivit datelor publicate de Departamentul de statistică al Danemarcei, în anul 1957 numărul șomerilor din această țară era în medie de 71.000 de persoane. În ianuarie a.c. numărul șomerilor nu s-a redus, ci a crescut în unele ramuri. Astfel, în decembrie trecut au fost 66.853 de șomeri în rîndurile muncitorilor necalificați, iar în ianuarie — peste 80.000.

● În conformitate cu planurile militare ale N.A.T.O., teritoriul Franței va fi împînzit cu o rețea de baze militare americane. Potrivit datelor oficiale, în prezent se găsesc baze și alte obiective militare americane în 24 departamente din Franța, adică pe o treime din teritoriul țării.

● Într-un comunicat transmis de postul de radio Caracas (Venezuela) se arată că în urma unor înverșunate lupte de stradă, care au durat două zile, guvernul dictatorului Perez Jimenez a fost răsturnat și înlocuit cu un guvern compus din „tehnicieni" civili, cu excepția ministrului apărării.

Potrivit agențiilor de presă americane, Jimenez a fugit cu avionul din țară. Aceleași agenții anunță că în cursul celor două zile de lupte de stradă din Venezuela au fost ucise 120 de persoane, iar aproximativ 500 au fost rănite.

● Deputații laburiști au prezentat din nou în Camera Comunelor interpelări care oglindesc năzuința cercurilor largi ale opiniei publice engleze spre întărirea păcii și securității. Ei au insistat asupra interzicerii experiențelor nucleare, deoarece acestea constituie un pericol pentru viața și sănătatea oamenilor.

Laburistul Bevan a condamnat zborurile deasupra teritoriului Angliei ale bombardierelor americane care au la bord arma nucleară.

Țăranii din Dai-lich au învins neștiința de carte

*Satul Dai-lich, locuit de Tay *) este situat într-un județ de munte din regiunea autonomă Thai-Meo, din nord-vestul Republicii Democrate Vietnam. Inainte de revoluția din 1945, numeroși activiști de partid veneau prin sat și cu acest prilej citeau locuitorilor ziare și broșuri revoluționare. Incetul cu încetul, aceștia au început să-și dea seama că trebuie să lupte alături de frații lor pentru a scăpa de jugul nemilos al colonialiștilor.*

După instaurarea puterii populare în august 1945, lupta împotriva analfabetismului — rămășiță nefastă a colonialismului — a început. Intreaga populație a luat parte la această luptă pașnică. In fiecare seară, la lumina torțelor, muntenii coborau în vale; mergeau la „școală". Bătrînii veneau și ei sprijinindu-se în bastoane. Femeile își purtau în spate — legați cu șaluri — copiii.

După un an numai, mai bine de o sută de locuitori erau știutori de carte. Cîțiva chiar începuseră să urmeze cursurile complimentare.

In noiembrie 1947, întinse regiuni din nord-vestul țării au căzut în mîinile colonialiștilor. Satul Dai-lich a fost prins între cele trei forturi inamice din Bakhe, Dong-bo și Ca-vinh. Zilnic avioanele inamice bombardau satul. Cursurile de învățămînt popular au intrat atunci în ilegalitate. Ele au devenit în același timp centre de informare și educație, unde populația venea să citească ziarele și broșurile mișcării de rezistență.

Lipsind cu desăvîrșire rechizitele, oamenii se foloseau de foile bananilor sălbatici în loc de hîrtie, de bețe ascuțite în loc de tocuri, iar pentru a avea „cerneală" storceau fructul arborelui „mua" și obțineau un lichid negricios.

Invățămîntul popular a avut și martirii săi. Tînăra institutoare Tan, în vîrstă de 19 ani, a fost ucisă de colonialiști într-o pădure, pe cînd se ducea să predea cursurile de seară elevilor săi. Vestea morții tinerei învățătoare a fost adusă la cunoștința elevilor chiar de către soțul ei — Dat — învățător și el. Numeroși locuitori s-au oferit voluntari pentru a răzbuna moartea profesoarei lor.

La începutul anului 1950, raidurile aviației inamice s-au întețit, satul a fost aproape în întregime distrus. Populația a reușit totuși să se strecoare din încercuiri și să se adăpostească într-un loc sigur. Lecțiile au reînceput ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat...

In ziua cînd regiunile din nord-vestul țării au fost eliberate, populația din Dai-lich s-a reîntors în sat. Peste casele distruse crescuse iarba, orezăriile se părăginiseră. Mîncarea lipsea cu desăvîrșire, locuitorii se hrăneau cu muguri de bambus și rădăcini de banani sălbatici. Viața era tare grea. Invățămîntul însă nu s-a întrerupt nici o clipă...

La sfîrșitul anului 1956, analfabetismul a fost definitiv lichidat în Dai-lich.

*) Numele unei minorități naționale din Vietnam.

De pe toate MERIDIANELE

O NOUĂ MAȘINĂ PENTRU RECOLTAREA CAPSULELOR DE BUMBAC

Un grup de specialiști din R.S.S. Uzbekă a construit o mașină pentru recoltarea capsulelor de bumbac semideschise și nedeschise. Noua mașină poate strînge recolta pe patru sau șase rînduri deodată, putînd fi reglată pentru orice număr de rînduri. Mașina are o capacitate de 15 hectare pe zi, adică de două ori mai mare decît aceea a mașinilor de construcție veche. Ea este comandată de un singur om. Probele pe teren au dat rezultate bune, fapt în urma căruia s-a hotărît producția în serie a noii mașini.

MAȘINI PENTRU COACEREA ROȘIILOR

Un colectiv de specialiști din orașul Tolbuhin (R. P. Bulgaria) a construit 35 de aparate cu etilenă pentru coacerea roșiilor. Aceste aparate se compun dintr-un sistem de încălzire, un catalizator și un dispozitiv cu diferite contacte. Sub influența etilenei, fructele se înroșesc și se coc în mai puțin de 24 de ore, fără a-și pierde gustul.

ÎNGRĂȘĂMINTE MINERALE PRODUSE CU AJUTORUL ENERGIEI SOLARE

Unul din domeniile cele mai interesante ale folosirii practice a energiei solare se anunță a fi și acela al producerii de îngrășăminte minerale. O asemenea instalație pentru producerea de îngrășăminte azotoase a și fost construită în Algeria, de către profesorul A. Guillemen. Această mașină este echipată cu un reflector de aluminiu avînd un diametru de 27,5 picioare (8,38 metri), cu ajutorul căruia se produce o temperatură pînă la 3000 grade Celsius. Aceasta permite să se obțină pe cale sintetică, pentru producția de îngrășăminte, acid azotic din azotul din atmosferă, din apă și din carbonat de calciu.

SOL ARTIFICIAL

După cum relatează revista „Science News Letter", în Statele Unite ale Americii s-a eliberat un patent pentru obținerea unui sol sintetic. Inventatorul acestuia, John D. Larson, arată că acest sol posedă toate proprietățile pentru a întreține viața plantelor. Pentru prepararea solului artificial se fărîmițează pînă se face praf o anumită cantitate de granit, calcar, gips și argilă. Toate acestea se amestecă în proporții corespunzătoare cu un material organic compus din turbă, bălegar de cal și mîl de la canalizare. Amestecul se pune într-un rezervor și se lasă să fermenteze.

NEGRU *pe* ALB

Potrivit datelor publicate de poliția federală a Statelor Unite, în anul 1957 au fost comise în această țară cu 7,5 la sută mai multe delicte decît în 1956.

Și-n S.U.A., precum reiese
După statistici foarte stricte,
E clar că s-au făcut progrese:
Nu în știință, în... delicte.

De la Comisia centra[lă] a Spartachiadei tineretului

În ziua de 20 ianuarie a.c., a av[ut] loc ședința Comisiei centrale a Sp[ar]tachiadei tineretului.

Comisia a analizat modul în ca[re] se desfășoară Spartachiada de iar[nă] a tineretului și a stabilit prelungir[ea] etapei I-a pînă la data de 16 febru[a]rie 1958.

Comisia centrală a Spartachia[dei] tineretului cheamă toate comisiile [re]gionale, raionale, orășenești, comun[a]le și colectivele sportive să inten[si]fice munca de organizare a Spar[ta]chiadei de iarnă, mobilizînd un n[u]măr cît mai mare de tineri să par[ti]cipe la concursurile etapei I-a.

La punctul doi al ordinei de [zi] Comisia centrală a discutat și ad[op]tat regulamentul Spartachiadei [de] vară a tineretului.

Construcțiil[e] și șeptelul

(Urmare din pag. I-a)

avea o cotă de amortisment de 14.0[00] lei (220.000 : 15 ani) sau pe cap [de] vacă furajată de 280 lei (14.000 : [50] vaci). Or, venitul mediu pe cap [de] vacă furajată, socotit în decretul [...] pentru perceperea impozitului ag[ri]col, este cuprins între 160—280 [lei] (în funcție de raioane). Aceasta [în]seamnă că un grajd de acest tip (i[de]al) consumă pentru amortizare [în]tregul venit adus de o vacă ca[re] produce 7—8 litri lapte pe zi.

Practica unor gospodării agric[ole] colective din regiunea Constan[ța] care și-au ridicat construcții din m[a]teriale locale, folosind cărămida [și] chiar țigla și cimentul fabricate [cu] mijloace proprii (Cobadin, Casimc[ea] etc.), cu meseriași din gospodării [și] doar cîțiva meșteri angajați, ara[tă] că prețul acestora n-a depășit 200[—] 250 lei m.p. Față de 600—1.000 [lei] m.p., cît revine la o construcție [cu] fundație de beton și zidărie cu 70 [la] sută cărămidă de fabrică, avanta[jul] este evident.

Pentru a asigura toate condiți[ile] folosirii materialelor locale de co[n]strucții existente, ar fi bine ca în f[ie]care unitate să se ia acum următo[a]rele măsuri: exploatarea carierel[or], transportul materialelor la locul [de] execuție, prepararea și analiza [ar]gilelor înainte de perioada de îngh[eț] pentru obținerea unor mase plasti[ce] omogene, presarea și formarea căr[ă]mizilor, plăcilor și arcelor din st[uf], coceni și alte deșeuri agricole, turn[a]rea unor piese ușoare în cofraje m[e]talice închiriate de la raion s[au] S.M.T.-uri, confecționarea țiglei și olanelor din ciment la fața locul[ui], executarea tîmplăriei dulgherești [și] a mobilierului interior, facerea săp[ă]turilor și turnarea fundației pe pun[c]te, montarea scheletelor construcț[ii]lor și executarea învelitoarei înai[n]tea zidăriei (în acest fel construcți[ile] pot fi folosite și ca șoproane pe[n]tru prepararea și uscarea cărămiz[ilor], chirpiciului etc.), școlarizarea brig[a]dierilor constructori etc. Consid[e]răm că în felul acesta problema co[n]strucțiilor necesare sectorului zo[o]tehnic al agriculturii țării noastre [își] găsește cea mai simplă, repede și [u]tilă rezolvare în condițiile actuale.

Note din călătoria în R. P. Polonă (III)

Satul dintre dealuri

După trei zile petrecute la Gdansk, Sopot, Gdynia pe țărmul Balticei, am pornit iarăși pe drumurile de țară. Zilele erau atît de frumoase încît nici astăzi nu-mi vine a crede că era toamnă. De altfel, polonezii susțin — și pe drept cuvînt — că în Polonia toamnele sînt de aur. Cînd spun lucrul acesta ei nu se referă numai la belșugul pe care îl string țăranii, ci și la frumusețea firii: la haina multicoloră în care se îmbracă pădurile, la blîndețea soarelui, la seninul cerului.

Plecînd de pe țărmul Balticei, într-o seară am poposit la Kracovia, vechea capitală a Poloniei, unde am vizitat Wavelul, castelul voievozilor, în care se păstrează cu sfințenie mărturiile istorice ale trecutului poporului polonez.

Contrar zicalei romînești că: „La drum lung nu se pornește cu pas grăbit", iată-ne în ziua următoare din nou în drumeție, cu automobilul care gonea nebunește spre Lisagura.

Lisagura este un sat așezat între dealuri îmbrăcate cu pomi fructiferi. Țăranii de aici n-au avut și nici nu au destul pămînt arabil; ocupația lor de bază este creșterea animalelor și îngrijirea livezilor. Cu toate acestea ei au gospodării bune: case frumoase și curți împrejmuite. Se vede că trăiesc bine. Situația lor prosperă a început însă în anii de după eliberare și ca să ajungă aici, ei au pornit de la munca unită în cooperativă. Ajutați de stat, ei au înființat în anul 1949 o fabrică de cărămizi, pe care o conduc și în care au început să muncească cu tragere de inimă. Fabrica s-a dezvoltat, oamenii au cîștigat bani frumoși, și de cîțiva ani, ea a fost transformată în fabrică de ceramică. Locuitorii satului, și în special fetele și băieții, au devenit meșteri iscusiți. Pentru o temeinică calificare s-a înființat, în cadrul cooperativei, o școală profesională în care învață copiii care au absolvit școala de 7 ani.

Firește că frumoasele realizări din Lisagura se datoresc oamenilor. Unul dintre aceștia este și profesorul Mleșku, fiu al acestui sat. El și țăranii de aici au pus bazele cooperativei, fabricii de cărămidă și apoi de ceramică, precum și școlii profesionale al cărei director este tot el.

Ceea ce m-a impresionat și n-am să uit niciodată este dragostea și atașamentul omului acesta față de țăranii din mijlocul cărora s-a ridicat și în mijlocul cărora s-a înapoiat să muncească pentru ridicarea satului, pentru prosperitatea oamenilor, astăzi cînd sînt create atîtea condiții în Polonia democrată. Mi-a fost dat să admir la oamenii din Lisagura și măestria cu care execută acolo obiecte de ceramică, respectînd cu sfințenie motivele artei populare poloneze.

În Lisagura am văzut și alte lucruri de toată lauda. Aici a luat ființă în anul 1954 o „cooperativă de sănătate", care numără 350 de membri. Cabinetul medical este condus de tînărul medic, originar din Varșovia, Zigmund Iablovschi, care este ajutat de către tehniciana sanitară Irina Pșeklasa.

— Ce fonduri are cooperativa de sănătate și cum sînt ajutați bolnavii? am întrebat printre altele pe dr. Iablovschi.

Bucuros de întrebare, distinsul intelectual din satul dintre dealuri mi-a explicat că membrii cooperativei plătesc anual cîte 100 de zloți. Cooperativa primește însă unele fonduri bănești și de la organizația economică superioară „Ajutorul țăranului". Bolnavii-membri ai cooperativei de sănătate sînt consultați și tratați, iar în cazul cînd au o mai mare nevoie de medicamente, ei le procură de la farmacie, beneficiind de o reducere de 30 la sută.

L-am ascultat pe dr. Zigmund Iablovschi cu plăcere și interes și citeam în ochii lui marea-i bucurie că poate fi folositor semenilor săi, că poate să-și slujească poporul din care face parte. Căci nu e puțin lucru să lași Varșovia, teatrele și cinematografele ei, părinții, frații și prietenii, și să vii, din proprie inițiativă, la sute de kilometri într-un sat pierdut între dealuri, unde — drept vorbind — cu greu un orășean se aclimatizează. Pentru un om cu o înaltă conștiință cetățenească și cu o mare dragoste față de poporul său ca tînărul dr. Iablovschi, nimic nu a fost greu.

— Mă simt fericit! Oamenii vin cu încredere la mine cînd au nevoie. Cooperativa mi-a pus la dispoziție, aici în Lisagura, o locuință nouă, cu parchet, lumină electrică și încălzire centrală, spunea el.

În cabinetul său atît de elegant a intrat o femeie în vîrstă. Doctorul și-a cerut scuze pentru curmarea discuției, iar noi am înțeles că este cazul să-l lăsăm să-și facă datoria. Dar ne-am dat întîlnire la școala profesională, de unde am plecat împreună și am vizitat fabrica de ceramică din Lisagura.

Fabrica de ceramică este o clădire mare, cu multe încăperi, unde oamenii lucrează în cele mai bune condiții. Interesant pentru vizitatori este însuși procedeul de fabricație: pregătirea materialului (pămîntului), turnarea în forme, înfloriturile executate numai de fete, smălțuitul etc. Toate aceste operațiuni sînt supravegheate de meșteri ridicați din rîndul sătenilor care muncesc în fabrică. Treaba însă nu a fost ușoară, dar străduințele lor de zi cu zi au dus la calificarea tuturor, încît astăzi nu-i mai recunoști pe foștii țărani simpli, ce se ocupau exclusiv cu creșterea animalelor și cu îngrijirea micilor livezi.

Oamenii din Lisagura sînt acum renumiți pînă în cele mai îndepărtate sate și orașe. Obiectele lucrate de ei sînt căutate și apreciate de cumpărători. Producția fabricii crește necontenit, iar cîștigurile lucrătorilor cooperatori sînt tot mai mari.

Satul Lisagura și-a schimbat înfățișarea și are frumoase perspective de dezvoltare, de prosperitate. Munca unită în cooperativă și-a arătat din plin roadele. La despărțire, dr. Iablovschi a ținut să mă informeze că în curînd membrii cooperativei de sănătate vor ridica o casă de nașteri.

— Am fi bucuroși să ne mai vedem tot la Lisagura, a zis el, dîndu-mi a înțelege că oamenii de aici vor mai înfăptui atîtea și atîtea lucruri demne de laudă.

RADU SANDU

O caravană cinematografică trezește întotdeauna interes. Chiar și în rîndul celor mici.

Buletin meteorologic pentru zilele de 29, 30 și 31 IANUARIE

Vremea în răcire cu cer schimbător în jumătatea de nord-vest a țării și mai mult acoperit în Bărăgan, Dobrogea și sudul Moldovei, unde la începutul intervalului va continua să ningă. Vîntul va sufla potrivit exceptînd sud-estul țării unde va fi tare la început.

Temperatura în scădere. Minimele vor oscila între minus 4 și minus 14 grade, iar maximele între minus 2 și minus 7 grade. În nord-vestul țării ceață. În Dobrogea ninsoarea va fi abundentă și viscolită. Acoperămîntul de zăpadă va continua să crească mai ales în sudul și estul țării oferind o bună protecție culturilor de toamnă. Solul va fi dezghețat sub stratul de zăpadă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",